

पशुपालकांना शासनाने चारा पुरवण्याची मागणी पालकमंत्र्यासह जिल्हाधिकारी यांना दिले निवेदन

नंदुरबार, दि.२५ (प्रतिनिधी) - यंदा निसर्गाने नंदुरबारवर अवकृपा दाखवल्याने दीड महिन्या पासून पावसाने दडी मारल्यामुळे गुगढोरांना चारा उपलब्ध नाही. यामुळे दूध उत्पादक पशुपालक अडचणीत आले असल्याने शासनाने तातडीने चारा पुरवठा करण्याची मागणी करण्यात आली आहे. यासंदर्भात दूध उत्पादकांनी निवासी उपजिल्हाधिकारी आशा संघवी, प्रांताधिकारी आणि पालकमंत्री हसन मुश्रीफ यांना निवेदन देण्यात आले आहे.

या निवेदनात म्हटले आहे की, नंदुरबार जिल्ह्यात दुष्काळजन्य परिस्थिती निर्माण झाली असून जनावरांना चारा उपलब्ध करून देणे अत्यंत आवश्यक आहे. यंदा पावसाळा सुरू होऊन दोन महिन्याचा कालावधी लोटला तरी

वरून राजा अपेक्षेप्रमाणे बरसला नाही. दुभती जनावरे आणि भाकड जनावरे यांच्या साठी असलेला चारा संपत आला. शेत जमिनीवर हिरवळ नसल्याने हिरवा चारा व कोरडा चारा देखील उपलब्ध नाही. यामुळे दुभती जनावरे दूध देत नाही. दुधाचे उत्पन्न कमी झाले असून दुष्काळी परिस्थिती निर्माण झाली आहे. जनावरे सांभाळणे देखील मुश्किल झाले आहे. पशुपालक आणि गुरांचे मोठ्या प्रमाणावर हाल होत असून

दुध व्यवसायावरच कुटुंबाचे उदरनिर्वाह आहे. चाऱ्या अभावी संकट निर्माण झाले असून दूध उत्पादक शेतकऱ्यांना शासनाने तातडीने चारा छावणी उभारून मदत करावी. अशी मागणी निवेदनाद्वारे करण्यात आली आहे. या निवेदनावर जयसिंग भरवाड, लक्ष्मण गवळी, भूपेंद्र ठाकर, चंद्रकांत गवळी, देवा भरवाड, रामसिंग पाटील, यासह असंख्य दूध उत्पादक शेतकऱ्यांच्या सह्या आहेत.

नंदुरबारला महिलांची मशरूम शेतीत यशस्वी वाटचाल; रोजगारनिर्मिती सुरू

शहादा, दि.२५ (प्रतिनिधी)- अक्कलकुवा तालुक्यातील देवमोगरा नगर पुनर्वसन येथे मशरूम शेती व्यवसायिक मार्गदर्शक राजेंद्र वसावे व लीलाताई वसावे यांच्या मार्गदर्शनाखाली नंदुरबार जिल्ह्यातील महिलांची मशरूम शेतीत यशस्वी वाटचाल सुरू झाली आहे.

मशरूम शेतीचे मार्गदर्शक राजेंद्र वसावे व लीलाताई वसावे यांच्या मार्गदर्शनाखाली किरताबाई चंदा वसावे, इंदिराबाई बावा वसावे, मीनाताई जमश्या तडवी, उषा वसावे तसेच अनेक महिलांनी यशस्वीपणे मशरूम लागवड सुरू केली आहे. किरताबाई चंदा वसावे यांच्या मशरूमचे उत्पादन विक्रीसाठी उपलब्ध होणार आहे. मशरूम लागवडीपासून उत्पादन, तोडणी, पॅकेजिंग, विक्री, पार्सल तसेच कॅनोपी स्टॉलद्वारे थेट विक्री

करण्याचे प्रत्यक्ष मार्गदर्शन दिले जात आहे. यासोबतच कृषी विभाग (आत्मा) व कृषी विज्ञान केंद्र यांचेही वेळोवेळी तांत्रिक मार्गदर्शन लाभत आहे. मशरूम उत्पादकांनी सांगितले की, राजेंद्र वसावे हे आमच्या घरी येऊन लागवडीपासून विक्रीपर्यंत प्रत्येक टप्प्यावर प्रत्यक्ष मार्गदर्शन करतात. त्यामुळे मशरूम शेती व्यवसाय यशस्वीपणे करता येत असून उत्पन्नात वाढ झाली आहे. कालो कुणबी सेवाभावी संस्थाच्या माध्यमातून राजेंद्र वसावे, लीलाताई वसावे व संपूर्ण टीम प्रत्यक्ष ग्रांडंड लेव्हलवर कार्यरत असून महिला, पुरुष, युवक व युवतींना मशरूम शेतीद्वारे रोजगार उपलब्ध करून देत आहे. मशरूम शेतीचा हा उपक्रम नंदुरबारसह महाराष्ट्रातील विविध जिल्ह्यांमध्ये आणि राज्याबाहेरही विस्तारत असून अनेक कुटुंबे स्वावलंबी होत आहेत.

शिरपूर, दि.२५- आर. सी. पटेल कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, शिरपूर येथील शारीरिक शिक्षण व क्रीडा विभागातर्फे आंतरराष्ट्रीय बुद्धिबळ दिनानिमित्त महाविद्यालयस्तरिय बुद्धिबळ स्पर्धेचे आयोजन करण्यात आले.

या स्पर्धेत महाविद्यालयातील विद्यार्थी-विद्यार्थिनींनी सहभाग नोंदवत उत्कृष्ट बुद्धिकौशल्य, एकाग्रता, संयम व रणनीतीचे प्रदर्शन केले. २० जुलै हा दिवस जगभर आंतरराष्ट्रीय बुद्धिबळ दिन म्हणून साजरा केला जातो. सन १९२४ मध्ये आंतरराष्ट्रीय बुद्धिबळ स्पर्धांची स्थापना याच दिवशी झाल्याच्या स्मरणार्थ हा दिवस साजरा केला जातो. बुद्धिबळ खेळामुळे विद्यार्थ्यांमध्ये तर्कशक्ती, निर्णयक्षमता, स्मरणशक्ती, एकाग्रता आणि समस्या सोडविण्याची क्षमता विकसित होते. विद्यार्थ्यांनी बौद्धिक खेळांकडे वळावे आणि मानसिक विकासाला चालना मिळावी हा या दिवसामागील प्रमुख उद्देश आहे.

या प्रसंगी महाविद्यालयातील विद्यार्थिनी कु. सुवर्णा माळी हिने अखिल भारतीय आंतरविद्यापीठ बुद्धिबळ स्पर्धेत कवयित्री बहिणाबाई चौधरी उत्तर महाराष्ट्र

आर.सी. पटेल महाविद्यालय शिरपूर बुद्धिबळ स्पर्धांचे यशस्वी आयोजन

विद्यापीठाचे प्रतिनिधित्व करून नेतृत्व केल्याबद्दल तिचा महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. हितेंद्र महाजन यांच्या हस्ते पुष्पगुच्छ व सन्मानचिन्ह देऊन गौरव करण्यात आला.

विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करताना प्राचार्य डॉ. हितेंद्र महाजन म्हणाले की, बुद्धिबळ हा केवळ खेळ नसून विचारशक्ती, निर्णयक्षमता, संयम आणि नियोजन विकसित करणारा जीवनोपयोगी खेळ आहे. अशा स्पर्धांमधून विद्यार्थ्यांमध्ये स्पर्धात्मक वृत्ती, आत्मविश्वास आणि नेतृत्वगुण विकसित होतात. विद्यार्थ्यांनी शैक्षणिक प्रगतीबरोबरच क्रीडा व बौद्धिक उपक्रमांमध्येही सक्रिय सहभाग घेऊन राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय

स्तरावर महाविद्यालय आणि विद्यापीठाचे नाव उज्ज्वल करावे, असे विचार व्यक्त केले.

स्पर्धेचे नियोजन शारीरिक शिक्षण व क्रीडा संचालिका डॉ. हर्षदा पाटील यांनी केले. स्पर्धा यशस्वीरीत्या पार पाडण्यासाठी महाविद्यालयातील क्रीडा विभागाचे खेळाडू जयेश मराठे, गौरव पाटील, कुणाल पाटील व सुवर्णा माळी यांनी प्रयत्न केले. या प्रसंगी उपप्राचार्य डॉ. ए. एम. पाटील, उपप्राचार्य डॉ. आर. जी. जाधव, डॉ. हर्षदा पाटील, डॉ. रामाकांत चौधरी, प्रा. गणेश चौधरी उपस्थित होते. कार्यक्रमस प्राध्यपक, शिक्षकेतर कर्मचारी व विद्यार्थी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

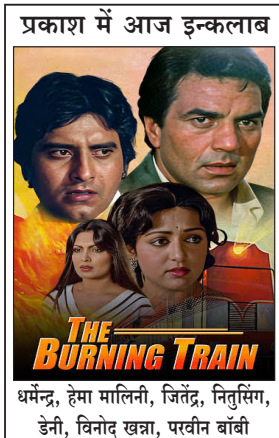
दागड मारून जखमी केले कारावास आणि दंडाची शिक्षा

धुळे दि. २५- शेताच्या बांधावरील लिंबाचे झाड छाटू नको असे समजावून सांगणाऱ्या शेजाऱ्यावर रागाच्या भरात शिवीगाळ करत दागडाने वार करून जखमी करणाऱ्या आरोपीस धुळे येथील प्रथम वर्ग न्यायमूर्ती मा. परवेश साहेब यांनी सहा महिने साध्या कारावासाची आणि दहा हजार रुपये दंडाची सक शिक्षा सुनावली आहे.

मिळालेल्या माहितीनुसार, दि. २१ मे २०२४ रोजी बोरीस (ता. धुळे) येथील रहिवासी फियादी महेश अशोक पाटील हे आरोपी नरेंद्र निंबा वाघ (रा. बोरीस) याला त्यांच्या शेताच्या बाजूला असलेले लिंबाचे झाड छाटू नकोस, असे शांतपणे समजावून सांगत होते. मात्र, या गोष्टीचा राग आल्याने आरोपी नरेंद्र वाघ याने महेश पाटील यांना अवाच्य भाषेत शिवीगाळ केली. एवढ्यावरच न थांबता त्याने फियादीस हाताने व बुक्यांनी मारहाण करून थेट दागडाने डोक्यात मारून गंभीर दुखापत केली होती.याप्रकरणी सोनगीर पोलीस ठाण्यात आरोपीविरुद्ध गुन्हा रजि. नं. ११०/२०२४ भारतीय दंड संहिता () कलम ३२३, ३२४ आणि ५०४ अन्वये गुन्हा नोंदवण्यात आला होता. सदर गुन्हाच्या खोला व तांत्रिक तपास सोनगीर पोलीस ठाण्याचे पो. हे. कॉ. नरेंद्रसिंग गिरासे व पो. कॉ. उन्मेष आळंदे यांनी केला. त्यांनी घटनेचे साक्षीदार, वैद्यकीय पुरावे व प्रत्यक्षदर्शींच्या साक्षी गोळा करून अवघ्या काही दिवसांत न्यायालयात दोषारोपपत्र दाखल केले.न्यायालयात सरकारी पक्षाच्या वतीने मांडण्यात आलेला युक्तिवाद, वैद्यकीय अहवाल आणि पोलिसांनी सादर केलेले पुरावे ग्राह्य धरून मा. न्यायाधीश परवेश साहेब यांनी आरोपी नरेंद्र निंबा वाघ याला दोषी ठरवले. न्यायालयाने दि. २२ जून २०२६ रोजी अंतिम निकाल देत आरोपीस सहा महिने साधा कारावास व दहा हजार रुपये दंडाची शिक्षा सुनावली आहे. सोनगीर पोलिसांच्या तत्पर तपासामुळे आणि भक्कम पुराव्यांमुळे पीडिताला न्याय मिळाला असून पोलीस पथकाचे कौतुक केले जात आहे.

आयेशा कॉ. वृक्षारोपण मिर्झा बेग यांचा उपक्रम

धुळे, दि.२५- शहरातील प्रभाग क्र.१४ मधील आयेशा कॉलनीत नगरसेवक मिर्झा शोएब नवाब बेग यांच्या पुढाकाराने पर्यावरणाचे संतुलन राखण्यासाठी वृक्षारोपण करण्यात आले. वाढते प्रदूषण, बदलते हवामान लक्षात घेता नागरिकांनी किमान एक तरी वृक्ष लावून त्याचे संवर्धन करणे काळाची गरज आहे. असे मत नगरसेवक शोएब मिर्झा यांनी वृक्षारोपण करताना व्यक्त केले. या उपक्रमामुळे आयशा कॉलनी परिसरात हरीत क्षेत्र वाढण्यास मदत होणार आहे. भविष्यातही स्वच्छता, पर्यावरण जनजागृतीचे विविध उपक्रम सातत्याने राबविण्यात येतील असे आश्वासनही नगरसेवक मिर्झा यांनी दिले.

प्रकाश में आज इन्कलाब (कै.देवकाबाई घुडकु पाटील (मयत) मुल्य दि.०९/०५/२०१९)

ज्याअर्थी अर्जदार यांनी शिरपूर येथील मे.सिच्हील जज्ज. ज्यु.डी. सो. यांचे कोर्ट नं.२ यांचे न्यायालयात दि.०९/०८/२०२६ रोजी कि. अर्ज. नं.६१६/२०२६ वा अर्ज दाखल केलेला आहे. ज्याअर्थी वरील अर्जदार यांचे बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे ८ प्रमाणे कार्यदेशीर वारस उत्पन्न मिळणेसाठी शिरपूर येथील मे.न्यायालयात अर्ज दाखल केलेला आहे.

त्याअर्थी मे.न्यायालयाने पुढील चौकशीचे कामकाज चालविले करता पुढील चौ. दि.०९/०८/२०२६ ही निश्चित केली आहे. त्याअर्थी तमाम जनतेस, हितचिंतक, वारस वंगरे संबंधितांना कळविण्यात येते की, याबाबत काही वाद असल्यास धुळे येथील मे.सिच्हील जज्ज. ज्यु.डी. सो. कोर्ट नं.२ यांचे न्यायालयात उत्तर निश्चीत तारखेस वा खुल्यी उपस्थित राहून हरकत नोंदवावी त्याअर्थी मे.कोर्टाने दिलेल्या व निश्चित केलेल्या तारखे पर्यंत कोणाचीही काहीही हरकत आली नाही तर सदर अर्जाचे कामकाज पूर्ण करण्यात येईल त्यानंतर येणाऱ्या तक्रारीची कोणतीही दखल घेतली जाणार नाही. टिकाण- शिरपूर, दिनांक- १५/०७/२०२६

आदेशावरून सही/- कनिष्ठ लिपीक दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सही/- सहा. अधिवक्ष दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

धुळे दि. २३- क्रेडाई धुळेच्या पुढाकाराने धुळे महानगरपालिका आयुक्त नितिन कापडणीस यांच्या मार्गदर्शनाखाली फायर फायटिंग ऑनलाईन अर्ज प्रक्रियेचे (ऑनलाईन ऑप्लीकेशन प्रोसेस) सविस्तर प्रात्यक्षिक महापालिकेच्या भारततरल अटलबिहारी वाजपेयी सभागृहात उत्साहात संपन्न झाले.

या कार्यक्रमास क्रेडाई धुळेचे पदाधिकारी व सभासद मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. या प्रात्यक्षिकामध्ये फायर फायटिंग ऑनलाईन अर्ज करण्याची संपूर्ण प्रक्रिया, आवश्यक कागदपत्रे, अर्ज सादर करण्याची पद्धत तसेच अर्ज प्रक्रियेदरम्यान उद्भवणाऱ्या विविध तांत्रिक बाबींचे सविस्तर मार्गदर्शन करण्यात आले. धुळे महानगरपालिका आयुक्त नितिन कापडणीस यांनी उपस्थित सभासदांच्या विविध शंकांचे समाधानकारक निरसन करत ऑनलाईन प्रणालीचा अधिक प्रभावी वापर करण्याचे आवाहन केले. यावेळी क्रेडाई धुळेच्या

जन शिक्षण संस्थानच्या सदस्यांकडून वृक्षारोपण

धुळे, दि.२४ - कौशल्य विकास व उद्योजकता मंत्रालय, भारत सरकार पुरस्कृत जन शिक्षण संस्थान, धुळे येथे संचालक मंडळ सदस्यांच्या उपस्थितीत पर्यावरण संवर्धनाचा संदेश देण्यासाठी वृक्षारोपण कार्यक्रम उत्साहात संपन्न झाले.

या उपक्रमामध्ये संचालक मंडळातील सर्व मान्यवर सदस्यांनी उत्स्फूर्त सहभाग घेत प्रत्येक सदस्यास एक-एक रोप भेट देण्यात आले. तसेच वृक्षारोपण करून पर्यावरण संरक्षण, संवर्धन व हरित भविष्यासाठी जागरूकता निर्माण करण्याचा संदेश देण्यात आला. तसेच अध्यक्ष श्री समीर मन्सुरी सर व सर्व सदस्यांनी अशिस्टन्ट सेस मेकर मॉडल लॅब ला भेट दिली. या कार्यक्रमाला संस्थेच्या संचालिका तय्यबा शेख, अध्यक्ष समीर मन्सुरी यांची प्रमुख उपस्थिती लाभली.

क्रेडाई तर्फे मनपात फायर फायटींग ऑन लाईन अर्ज प्रक्रियेचे प्रात्यक्षिक

वतीने धुळे महानगरपालिका आयुक्त कापडणीस यांच्याकडे फायर फायटिंग अर्ज प्रक्रियेसोबतच झोन दाखले (झोन सर्टिफिकेट) मिळविण्याची प्रक्रिया देखील पूर्णपणे ऑनलाईन करण्यात यावी, अशी मागणी करण्यात आली. तसेच बखळ प्लॉटसाठी आवश्यक असलेले (एन ओ सी) देखील ऑनलाईन पद्धतीने उपलब्ध करून देण्यात यावे, अशी विनंती करण्यात आली. या दोन्ही मागण्यांबाबत धुळे महानगरपालिका आयुक्त

कापडणीस यांनी सकारात्मक व उत्स्फूर्त प्रतिसाद देत, संबंधित प्रक्रिया लवकरात लवकर ऑनलाईन करण्यासाठी आवश्यक कार्यवाही करण्यात येईल, असे आश्वासन दिले. या बैठकी दरम्यान धुळे महानगरपालिकेमध्ये नव्याने समाविष्ट करण्यात आलेल्या वाढीव क्षेत्रामध्ये बिनशेती(एन ए) करण्यासाठी आकारण्यात येणाऱ्या १५ % अतिरिक्त प्रीमियम बाबतही सविस्तर चर्चा झाली. यावर धुळे महानगरपालिका आयुक्त नितिन

आरोग्य सेविका हिरणवाळे व टीमचा आ. दिलीप बोर्से यांच्या हस्ते सन्मान

नंदुरबार, दि.२४ (प्रतिनिधी) - वर्षभरात २०७ मातांची यशस्वी प्रसूती केल्याबद्दल अलियाबाद प्राथमिक आरोग्य केंद्राचा बागलालांचे आ.दिलीप बोर्से यांच्या हस्ते विशेष सन्मान करण्यात आला.

महाराष्ट्र राज्य शासनाच्या छत्रपती शिवाजी महाराज महाराजस्व अभियान अंतर्गत उत्कृष्ट कामगिरी केल्याबद्दल नाशिक जिल्हा परिषद अंतर्गत सटणा तालुक्यातील अलियाबाद प्राथमिक आरोग्य केंद्राला विशेष पुरस्काराने गौरविण्यात आले.

सन २०२५-२६ या कालावधीत अलियाबाद प्राथमिक आरोग्य केंद्रामार्फत यशस्वी प्रसूती करण्यात आल्याबद्दल हा

सन्मान प्रदान करण्यात आला. यावेळी अलियाबाद प्राथमिक आरोग्य केंद्रात कार्यरत असलेल्या, कर्तव्यदक्ष आरोग्य सेविका लीना हिरणवाळे व त्यांच्या संपूर्ण टीमचा बागलालांचे आमदार दिलीप बोर्से यांच्या हस्ते सन्मान चिन्ह देऊन गौरव करण्यात आला. अलियाबाद प्राथमिक आरोग्य केंद्राचे वैद्यकीय अधिकारी डॉ. मनषा मोहिते, यांच्या मार्गदर्शनाखाली अमोल देशमुख, संगीता बागुल, संगीता मोरे, वाहन चालक पंडित चौरे तसेच अलियाबाद व वाघमळा येथील आशा सेविका उपस्थित होत्या. आरोग्य सेविका लीना हिरणवाळे यांच्या उल्लेखनीय कार्याबद्दल सर्व स्तरांतून अभिनंदन होत आहे.

जाहीर नोटीस	अॅड.राजेश आर.पाटील, धुळे मो.नं.९४२२७९८२६२
शिरपूर येथील म.सिच्हील जज्ज ज्यु.डी. सो., यांचे कोर्टात	दि.कि.अर्ज नं.६१६/२०२६
१. श्री.श्रीगु घुडकु पाटील, २. श्री.नानाभाउ घुडकु पाटील ३. श्री.दादाभाई घुडकु पाटील, ४. श्री.मनी.निंबाबाई पुंडलिक पाटील, ५. श्री.अनोहर पुंडलिक पाटील, ६. सौ.गणेशी राजेंद्र पाटील, ७. सौ.मनिषा भरत पाटील, ८. सौ.वंदनाबाई विलास पाटील, ९. सौ.दिपाली पुंडलिक पाटील (लग्ना नंतरचे नांव) सौ. दिपाली प्रशांत पाटील (लग्ना नंतरचे नाव) १०. वैशाली पुंडलिक पाटील (लग्ना नंतरचे नांव) सौ.वैशाली जितेंद्रभाई पाटील (लग्ना नंतरचे नाव) ११. सौ.रत्नाबाई उर्फ भिकुबाई (अर्जून पाटील, सर्व रा.अजंठे बुग. होळगांथे शिरपूर	अर्जदार
बिचद कोणी नाही	सामनेवाला
कै.देवकाबाई घुडकु पाटील (मयत) (कै.देवकाबाई घुडकु पाटील (मयत) मुल्य दि.०९/०५/२०१९)	
ज्याअर्थी अर्जदार यांनी शिरपूर येथील मे.सिच्हील जज्ज. ज्यु.डी. सो. यांचे कोर्ट नं.२ यांचे न्यायालयात दि.०९/०८/२०२६ रोजी कि. अर्ज. नं.६१६/२०२६ वा अर्ज दाखल केलेला आहे. ज्याअर्थी वरील अर्जदार यांचे बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे ८ प्रमाणे कार्यदेशीर वारस उत्पन्न मिळणेसाठी शिरपूर येथील मे.न्यायालयात अर्ज दाखल केलेला आहे.	
त्याअर्थी मे.न्यायालयाने पुढील चौकशीचे कामकाज चालविले करता पुढील चौ. दि.०९/०८/२०२६ ही निश्चित केली आहे. त्याअर्थी तमाम जनतेस, हितचिंतक, वारस वंगरे संबंधितांना कळविण्यात येते की, याबाबत काही वाद असल्यास धुळे येथील मे.सिच्हील जज्ज. ज्यु.डी. सो. कोर्ट नं.२ यांचे न्यायालयात उत्तर निश्चीत तारखेस वा खुल्यी उपस्थित राहून हरकत नोंदवावी त्याअर्थी मे.कोर्टाने दिलेल्या व निश्चित केलेल्या तारखे पर्यंत कोणाचीही काहीही हरकत आली नाही तर सदर अर्जाचे कामकाज पूर्ण करण्यात येईल त्यानंतर येणाऱ्या तक्रारीची कोणतीही दखल घेतली जाणार नाही. टिकाण- शिरपूर, दिनांक- १५/०७/२०२६	
सही/- कनिष्ठ लिपीक	सही/- सहा. अधिवक्ष

जाहीर नोटीस	अॅड.राजेश आर.पाटील, धुळे मो.नं.९४२२७९८२६२
शिरपूर येथील मे.सिच्हील जज्ज ज्यु.डी. सो., ज्युनी.डिच्ही.यांचे कोर्टात	दिवाणी कि.अर्ज नं.५४७/२०२६, नि.क्र.६
१) शेख ईकबाल शेख अबु र्हेमान, २) युसुफ शेख अबु, ३) शेख युनुस शेख अबु, ४) फरीदाबी शेख सलीम जमादार, ५) रुखसाना समीर शेख, ६) हमीदा शेख रफीक, ७) रेहानाबी शेख सविरोहीन, ८) शाकिराली फारुक खान पठाण, रा.ईग्राह नगर, शिरपूर, जि.धुळे	अर्जदार
बिचद कोणीही नाही	जाबदेगार
अब्दुल र्हेमान शेख अकबर उर्फ, शेख अबु र्हेमान अकबर, मुल्य दि.१७/०४/२०२३, रा.ईग्राह नगर, शिरपूर, जि.धुळे.	मयत
ज्याअर्थी अर्जदार यांनी मे.शिरपूर न्यायालयात मयत अब्दुल र्हेमान शेख अकबर उर्फ शेख अबु र्हेमान अकबर हे दि.१७/०४/२०२३ रोजी मोजे इदगाह नगर, शिरपूर ता.शिरपूर जि.धुळे येथे मयत झाल्यामुळे अर्जदार यांना औपचारिक कारणासाठी वारस दाखल्याची आवश्यकता असल्याने अर्जदार यांनी बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे कलम २ अन्वये वारस प्रमाणपत्र मिळणेबाबत अर्ज दाखल केलेला आहे.	
त्याअर्थी सदर अर्जास कोणाचीही काहीएक हरकत असल्यास अथवा काही खुलासा मांडावयाचा असल्यास यांनी दि.०९/०८/२०२६ रोजी टिक सवाळी १०.३० वा. स्वतःअमर प्राधिकृत प्रतिनिधी मार्फत हजर राहून लेखी हरकती सादर कराव्यात. त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही व कुणाचीही काहीएक हरकत नसल्याचे गृहीत धरून सदर अर्जा बाबत पुढील कारवाई करण्यात येईल.	
दि. १५/७/२०२५ रोजी माझ्या सहीने व कोर्टाच्या शिक्क्यानिशी प्रसिध्दीस दिली असे.	
सही/- कनिष्ठ लिपीक दिवाणी न्यायालय, शिरपूर	सही/- सहा. अधिवक्ष दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

शब्दकोडे क्रमांक : २४२०															
१	२	३		४	५										६
७															८
९			१०			११			१२			१३			
		१४										१५	१६		
१७					१८		१९			२०					
२१		२१	२२							२३					२४
२५	२५		२६				२७					२७			
२८		२९				३०				३१					
		३२						३३							
३४		३५						३६				३७			३८
३९						४०				४१					
		४२							४३						

आडवे शब्द : १.शोर समाजसेवक बाबा आमटे यांचे समाजसेवक पुत्र ४.एक दिवंगत भाजपा नेते '*** महाजन ८.किमत ९.स्वर १०.एक पंजाबी महिला पोशाख १४.एक पिठाचा प्रकार १५.सुका मेव्यातील एक जिन्नस १७.हिंदीत-जिवंत १९.कारणीभूत २१.दंगलीत होणारी निष्पाप जनतेचे हत्यासत्र ३.बदक-इंग्रजीत २५.निगा २६.एक टिकाऊ लाकूड २७.विनाकारण २७.'समाजवादी पार्टी' या शब्दाचे संक्षिप्त रूप २८.समन्वय ३०.आईचा भाऊ ३१.नावापुरता ३२.नाही-ग्रामीण बोलीत ३३.धीम्या गतीचा ३४.अभिनेते महेश कोठारे यांचा पुत्र फक्त नाव ३६.भाजी ३७.एक आखाती देश ३९.परमेश्वर ४०.जकात ४१.पाणी ४२.वृत्तांकन प्रकाशित करणारे एक हिंदी वृत्त वाहिनी ४३.एकूण,इंग्रजीतील-एक्वरेज मराठीत **उभे शब्द :** १.धडा २.शंभर ३.राजवाडा ५.विविध क्रतूत येणारे ६.भगवान श्रीकृष्णाचा मोठा भाऊ ७.चोरी करणारा १०.नेहमी ११.मार्ग १२.अतिरेक १२.हिंदीत-जेव्हा १४.पटांगण १६.सेवक १८.घटना १९.पराक्रम २०.काव्या रंगांच्या कोंबड्यांची एक जात २१.भगवंताने घेतलेले रूप २२.रसरशीत २४.पात्र नसलेला २५.नीर २७.समाजातील विषमता विरुद्ध २९.हातावर मंगल प्रसंगी काढतात ३०.माता ३२.परमेश्वर ३३.साथ ३४.बनाव ३५.उदास ३६.झाडाचे वल्कल ३७.मंदिराचा माथा ३८.रईत ३९.विदेशी-विरुद्ध ४०.डोंगराचे शिखर ४१.व्याधी

शब्दकोडे क्रमांक : २४१९ चे उत्तर										
नि	वे	द	न	खा	ण	बे	वा	र	स	
रो	ष	र	हा	ट	ते	ल	ख	डा	वा	
प	क	मा	ल	ध	ब	न	ग	र	स	
	स	म	ई	ख	डा	वा	ट	क	य	
प	र	त	ज	ग	ढ	ग		हो		
ण		र	ज	त	क	व	ड	सा	ठा	
	दा	ता	र	सा	ण	थ	रा	र		
शी	र		स	में	द	र	स	ड		
त		बे	त		त	ड	फ	ड	पा	
	प		वा	र	सा	बा	र	मा	या	
प	र	वा	ह		त	मा	घं	द	न	
ट	का		क	ल		स	न	द	स	दी

डॉ.सौ.प्रज्ञा पुसदकर
मो.९४२३७३३६३०

आतंंदी वाटचाल

ज्ञानातील सर्वोच्च ज्ञान म्हणजे ब्रह्मज्ञान .हे प्राप्त करून आत्मानंदात लीन होणे हे सर्वोच्च ज्ञान होय. पण आधी भौतिक ज्ञान अथ्वात्मज्ञान आणि तत्व ज्ञान हे असे ज्ञानाचे मुख्य तीन विभाग असून तीनही विभागातील ज्ञान यथा शक्ती संपादन करून सर्वज्ञानाच्या सहाय्याने भावना शुद्ध करणे असा ज्ञानाचा खरा आणि व्यापक अर्थ आहे .या शरीराला क्षेत्र असे म्हणतात .या शरीराला जो जाणतो

विचार करता करता जेव्हा एखाद्या विशिष्ट विश्वाचे गूढ उकलले असे वाटून स्वतःच्या बुद्धीचे पूर्ण समाधान होते व बुद्धी प्रसन्न होते तेव्हाच खरा ब्रह्मानंदाचा लाभ होऊ शकतो.

मनुष्याच्या व्यक्तीगत आणि सामाजिक जीवनावर त्याच्या अध्यात्म विचारांचा किंवा मतांचा सर्वात जास्त परिणाम होतो .अध्यात्म विचारानुसार व्यक्ती आणि समाज यांचे गुणाव गुण बदलतात.

धर्मप्रेम, देश प्रेम, गुरुभक्ती, स्वामीभक्ती, पतिनिष्ठा, शिलनिष्ठा, कर्तव्यनिष्ठा धर्मद्रोह, देशद्रोह, गुरुद्रोह कर्तव्य भ्रष्टता इत्यादी गुणावगुणाच्या मुळाशी निरनिराळ्या व्यक्ती आणि समाज यांचे भिन्न भिन्न अध्यात्म विचार असतात. अध्यात्म विचारानुसार होणारा फरक धर्मांतरीत व्यक्ती आणि समाज

ज्ञान असते त्याला त्या ज्ञानाला तत्वज्ञान असे म्हटले जाते. मनुष्याने कोणती कर्मे करावी व कोणती कर्मे करू नयेत. जी कर्मे करावयाची ती का आणि कोणत्या उद्देशाने करावयाची इत्यादी प्रश्नांचा निर्णय करण्याकरिता निश्चित तत्त्वाचे ज्ञान मनुष्याला नसले तर त्याला आपल्या कर्तव्याचा निर्णय करता येत नाही व त्याच्या हातून विपरीत कर्मे घडून त्याचे जीवन दुःख मय ,संकटमय आणि असमाधानी होण्याची भीती असते. तत्त्वाचे बंधन कर्माला नसले म्हणजे मनुष्याच्या हातून विपरीत कर्मे होत जाऊन अनिष्ट रूढी अस्तित्वात येतात .

धर्म रूढी निती इ.चे मूळ काय ती साध्ये आहेत की साधने आहेत. मनुष्याचे अंतिम साध्य काय. पारलौकिक कल्याण श्रेष्ठ की आहे कर्तव्य श्रेष्ठ. पारलौकिक कल्याण आणि ऐहिक कर्तव्य यांच्यामध्ये विरोध असू शकतो काय? ऐहिक कर्तव्य ठरवण्याची

डॉ.वशवंत सुरोशी
मो.८३८०८६२२१२

उमलत्या कळ्या

ओवी यंदा पहिल्यांदाच आपल्या आई-वडिलांसोबत कोकणातील फार्महाऊसवर आली होती. याअगोदर तिच्या आई-वडिलांनी तिला फार्महाऊसवर येण्यासाठी बऱ्याचदा सुचवले होते. मात्र दहावीची परीक्षा झाल्याशिवाय मी तिकडे जाणार नाही, असं तिने मनातून ठरवलं असावं.

दहावीची परीक्षा संपल्यावर चार दिवसांनी सह्याद्रीच्या कुशीत एका गावाजवळील फार्महाऊसवर ओवी तिच्या आई-वडिलांसोबत आली तेव्हा मात्र ती मनातून हळहळली. उंच डोंगर, लाल पायवाटा, बहरलेला बहावा, फुललेले पळस आणि आटलेल्या नदीतले दिसणारे छोटे-मोठे दगड-गोटे पाहून तिला खूप आनंद झाला. आपण यापूर्वीच इथे यायला हवे होते, असं तिला मनोमन वाटले.

फार्महाऊस मधील बागेची निगराणी करणारे एक कुटुंब जवळच राहत होते. कुडाच्या भिंती आणि गवताचे छप्पर असलेलं घर पाहून ओवीला ते घर आत जाऊन पाहण्याची इच्छा झाली. बागेची निगराणी करणाऱ्या वसंतकाकानी ओवीला ओंजळभर मोगऱ्याची फुले आणून दिली. त्यांना थॅक्यू म्हणताना तिने विचारले, मला तुमचं घर दाखवाल?

खरंतर वसंतकाकाना मनातून खूप आनंद झाला. ते हातातील काम सोडून ओवीला आपल्या घरी घेऊन आले. वसंतकाकांची उर्मिला अंगण सारवत होती. घरी आलेल्या ओवीला पाहून तिला आश्चर्य वाटलं. तिने भरभर आवरलं, हातपाय धुतले नि ओवीला घेऊन घरात आली. वसंतकाका पुन्हा फार्महाऊसमध्ये निघून गेले.

उर्मिलाने आपलं घर, परसबाग, अंगण, घरामागील चिचेचं झाड, लांबून दिसणारी विहीर असं सारं काही दाखवलं. दोघींच्या गप्पा रंगत आल्या. जणू काही त्या जुन्या मैत्रिणी असल्यागत एकमेकींशी बोलत होत्या. तू कोणत्या शाळेत जातेस? ओवीने विचारले.

मी गेल्यावर्षी बारावीची परीक्षा पास झाले. उर्मिलाने सांगितले.

मग तुझं कॉलेज कुठे आहे? इथून जवळपास तीस किलोमीटरवर अंतरावर कॉलेज आहे.

येण्या-जाण्यासाठी बसची सोय नाही, त्यामुळे कॉलेजला डमिशन नाही घेतले, उर्मिला सांगत होती.

मग पूर्ण दिवसभर घरीच राहतेस? ओवीचा प्रश्न.

घरात खूप काम असते. आई रानात जाते. आजी हायवेला जांभळं, आवळं, आंबे विकायला जाते. बापू तुमच्या फार्महाऊसमध्ये जातात. त्यामुळे घरातलं बरंचसं काम मलाच उरकावी लागतात, कामामध्येच दिवस संपतो. तुझ्या आजीचे फळांचे दुकान आहे काय? ओवीने विचारले.

अगं दुकान वगैरे नाही. ती रानातून जांभळं, करवंद आणते नि हायवेवरून जाणाऱ्या गाडीतल्या प्रवाशांना विकते. उर्मिलाने सांगितले.

मग भरपूर फळे विकली जात असतील ना? ओवीचा प्रश्न.

अगं तिथे फक माझी आजी एकटीच नसते. वरच्या गावातली बरेच पुरुष-स्त्रिया रस्त्याच्या कडेला उभे राहून आंबे, जांभळं

विकायला जातात.

मग तुझ्या आजीला रोज किती रुपये मिळतात? ओवीने विचारले.

मी कधी विचारले नाही पण ती मिळालेल्या पैशातून काहीबाही सामान आणत असते. उरलेल्या काही नोटा तिच्या कमरेच्या चंचीत असतात. कधी-कधी मला ती पैसे देतेही. पण तिची धावपळ बघून मला खूप वाईट वाटतं.

कसली धावपळ? आणि कशासाठी? ओवी.

मदत

अगं आजी आधी रानात जाते. मग मिळतील ती फळं गोळा करते. कधी-कधी फारच कमी फळं मिळतात. काट्याकुट्यातून जावं लागते. गोळा केलेली फळं रस्त्याच्या कडेला उभं राहून विकावी लागतात. धावणाऱ्या गाडीतील प्रवाशांना दिसतील अशा तऱ्हेने टोपलीत फळं दाखवावी लागतात. दूर जाऊन थांबणाऱ्या वाहनाच्या मार्गं धावपळ करावी लागते. कधी-कधी गिऱ्हाइकाला फळं पसंत पडत नाहीत. मग संध्याकाळ होईपर्यंत फळं विकण्यासाठी थांबावं लागतं.

उद्या जायचं का आपण आजीसोबत? तू म्हणतेस ते मला बघायचंय. चल जाते मी. भेटू उद्या असं म्हणून ओवी फार्महाऊसवर परतली.

उर्मिलाचं कॉलेजला न जाणं आणि तिच्या आजीचं हायवेला उभं राहून फळं विकणं ओवीच्या मनातून जात नव्हतं. उर्मिलाचा बोलका नि भोळा स्वभाव तिला आवडला होता.

दुसऱ्या दिवशी आईबाबांची परवानगी घेऊन ती उर्मिलासोबत हायवेकडे गेली. जातानाही त्यांच्या गप्पा रंगल्या होत्या.

मॉल खूप मोठा असतो ना गं? काय उर्मिलाने म्हटलं.

मी आणि माझी वर्गमैत्रीण एका मॉलमध्ये गेलो होतो, तेव्हा घेतलंय हे घड्याळ. ओवी. मॉल खूप मोठा असतो ना गं? काय गं हे खरंय की तिथे वस्तू द्यायला कोणी नसते. आपणच वस्तू निवडायच्या नि खरेदी करायच्या.

हो, असंच असतं. आपण हव्या त्या वस्तू हाताळू शकतो. प्रत्येक वस्तूवर किंमतही लिहिलेली असते, त्यामुळे आपल्यालावस्तू खरेदीबाबत योग्य निर्णय घेता येतो. ओवी. दोघी चालत हायवेवर आल्या. उर्मिलाने लांबूनच हात दाखवून म्हटलं, ती बघ माझी आजी.

तेवढ्यात एक पांढऱ्या रंगाची कार रस्त्यावरून जात होती. आजी थोडे पुढे येत हातातील टोपली उंचावत, त्यातले आंबे दाखवत, गाडी थांबवा, असं दुसऱ्या हाताने खुणा विनवत होती, मात्र कार थांबली नाही. आजी परत मागे सरकली नि पुन्हा त्याच जागेवर येऊन उभी राहिली. लगेचच दुसरी

कार आली. आजीने पुन्हा टोपलीतले आंबे दाखवत गाडी थांबवण्यासाठी हात दाखवला. गाडीचा वेग कमी झाला. तसे आणखी तीन-चार विक्रेते गाडीजवळ जमा झाले. आजीला वेगाने चालता येत नव्हते. गाडीतील प्रवाशांनी दुसऱ्याच विक्रेत्याकडून आंबे घेतले नि ते निघून गेले.

उर्मिला नि ओवी चालत-चालत आजीजवळ आल्या. आजीला वाटले की नात काहीतरी निरोप घेऊन आली असेल. उर्मिलाने ओवीची ओळख सांगितली. आजीने टोपलीतले निवडून दोन आंबे दोघींच्या हातात दिले.

च्या खा. मस्त गोड आहेत.

आजी, इथे उन्हात थांबण्यापेक्षा तिथे सावलीत बसून आंबे का नाही विकत? ओवीने विचारले.

लेकी! इथं वळण आहे म्हणून गाड्यांचा वेग कमी होतो. म्हणून आम्ही सगळेजण इथं थांबतो.

पण सगळेजण एकाच जागेवर थांबले तर सगळ्यांचा धंदा कसा होईल?;

तुझं म्हणणं पटतंय मला! पण पोट सगळ्यांनाच आहे. सगळ्यांना थोडं थोडं मिळालं पाहिजे. आजीच्या बोलण्याचा ओवी विचार करू लागली. दुसऱ्या टोपलीतील आंबे दाखवत आजी म्हणाली, हे रसाचे आंबे आहेत. तुम्हाला दिले ते चोखून खायचे आंबे आहेत. हे छोटे-छोटे आंबे आहेत ना त्यांना शेपूआंबा म्हणतात. त्यांना शेपूच्या भाजीसारखा वास येतो.

आजीचे बोलणे ऐकून ओवीला तर नवल वाटले. सूर्य माथ्यावर येईपर्यंत त्या दोघी तिथे थांबल्या नि परत घराकडे निघाल्या. येताना ओवीने आपल्या मनातील एक कल्पना उर्मिलाला सांगितली. उर्मिलालाही तिची कल्पना पटली. त्या दिवशी दोघींनी गावठी आंबे - पन्नास रुपयांना एक डझन, चोखायचे आंबे - चाळीस रुपये डझन, रसाचे आंबे - तीनशे रुपये डझन, शेपूआंबे - दोनशे रुपये किंलो. असं पांढऱ्या कागदावर लाल गडद रंगानं लिहिलं. चारी कागद जाड पुटुठ्यावर चिकटवले. चार काठ्यांना हे बोर्ड बांधले.

पुढच्या दिवशी सकाळी दहाच्या सुमारास दोघी पुन्हा हायवेकडे आजीला भेटण्यास गेल्या. ओवीने आजीच्या हातातील गावठी आंब्याचे टोपले घेतले. दुसऱ्या हातात त्याच नावाचा बोर्डही घेतला. दुरून येणाऱ्या प्रवाशांना आंब्यांचा दर किती आहे आणि बाजारभावापेक्षा कमी आहे हे दिसताच ते गाडी थांबवायचे. आजीचे आंबे त्या दिवशी लवकरच संपले. ओवीने आजीला नेमका बोर्ड ओळखता यावेत म्हणून उर्मिलाने त्यावर वेगवेगळ्या खुणा केल्या, त्या खुणा आजीला समजावूनही सांगितल्या.

रुणाच्या गं माझ्या पोरी. आजीचे शब्द मनातल्या मनात घोळवत दोघी घरी परतल्या.

शब्दसाधना : चोवीस वर्षांच्या साहित्ययज्ञाचा सुवर्णक्षण

शब्दांची उपासना... साहित्याची जोपासना... हे केवळ आमचे ब्रीदाव्य न नाही, तर गेली चोवीस वर्षे जगलेले आमचे जीवनमूल्य आहे. दि. जुलै रोजी जे. आर. सिटी हायस्कूल, धुळे येथे 'शब्दसाधना'चा चोवीसावा वर्धापनदिन सोहळा अत्यंत दिमाखदार, उत्साहपूर्ण आणि अविस्मरणीय वातावरणात संपन्न झाला.

चोवीस वर्षांचा हा प्रवास मागे वळून पाहताना मन कृतज्ञतेने भरून येते. हा प्रवास ना सहज होता, ना सोपा. अनेक अडथळे, अनेक संकटे, अनेक परीक्षा आल्या; पण प्रत्येक वेळी आदरणीय प्रा. सुनंदा वैद्य मंडम यांचे मार्गदर्शन आमच्यासाठी दीपस्तंभ उरले. त्यांच्या प्रेरणेने आम्ही प्रत्येक संकटावर मात करत आज अभिमानाने पंचविसाव्या वर्षात पदार्पण केले.

‘शब्दसाधना’ ही संस्था नसून एक संस्कारमय साहित्यपरिवार आहे. येथे पदांची स्पर्धा नाही, सत्तेची लालसा नाही, प्रसिद्धीची अपेक्षा नाही. येथे आहे ती फक्त शब्दांवरील नितांत प्रेमाची आणि साहित्यसेवेची निःस्वार्थ साधना. गेली चोवीस वर्षे प्रा. सुनंदा वैद्य मंडम, दर्शन नेरकर आणि मी संजय धनानव्हाळ कोणतेही पद न घेता केवळ साहित्यप्रेमातून ही वाट चालत आहोत.

या प्रवासात काव्यस्पर्धा, कविसंमेलने, दिवाळी पहाट, साहित्य मैफिली आणि अनेक आगळे-वेगळे उपक्रम राबवून असंख्य नवोदित कवींना व्यासपीठ उपलब्ध करून देण्याचे भाग्य आम्हाला लाभले. ज्येष्ठ साहित्यिकांचे

मोलाचे मार्गदर्शन, त्यांच्या विधायक सूचना आणि रसिकांचे निरपेक्ष प्रेम यामुळे प्रत्येक कार्यक्रम अधिक समृद्ध होत गेला. यंदाचा वर्धापनदिन सोहळा हा शब्दांचा, भावनांचा आणि साहित्यप्रेमाचा उत्सव उरला. ख्यातनाम गझलकार आदरणीय बाळासाहेब गिरीश, सुप्रसिद्ध कवी संजय आहेर, शिवव्याख्याते प्रा. डॉ. सदाशिव सूर्यवंशी, सिद्धेश्वर मल्टिस्पेशलिटी हॉस्पिटलचे संचालक डॉ. संजय संघवी तसेच नवजीवन ब्लड बँकेचे प्रमुख डॉ. सुनील चौधरी यांनी आपल्या उपस्थितीने कार्यक्रमाची शोभा अनेकपटींनी वाढवली.

महाराष्ट्राच्या विविध भागांतून आलेल्या

संजय धनगव्हाळ
मो.९४२२८९२६९८

कवी-रसिकांनी काव्यगायन स्पर्धेत उत्कृष्ट सहभाग नोंदविला. प्रत्येक कवितेतून संवेदना, विचार आणि जीवनगुंठी उमटत होती. आदरणीय बाळासाहेब गिरीश यांच्या गझलांनी सभागृह मंत्रमुग्ध झाले. तर संजय आहेर यांच्या कवितांनी शब्दांचा मधुर गोडवा अनुभवायला दिला. प्रा. डॉ. सदाशिव सूर्यवंशी यांनी अत्यंत अभ्यासपूर्ण परीक्षण करून उत्कृष्ट कवितांची निवड केली आणि आपल्या विचारपूर्ण मार्गदर्शनातून कवींच्या लेखणीला नवी ऊर्जा दिली.

भरलेले सभागृह, टाळ्यांचा कडकडाट, कवितांवर दाद देणारे रसिक आणि

साहित्याविषयीचा अपार आदरया सर्वांनी वर्धापनदिन सोहळ्याला एका सांस्कृतिक पर्वाचे स्वरूप प्राप्त करून दिले.

या सोहळ्यामागे तीन महिन्यांची अथक मेहनत, नियोजन आणि असंख्य सहकाऱ्यांचे निःस्वार्थ योगदान दडलेले होते. कार्यक्रमाला सांगता होताना मन भरून आले. एकमेकांना मिठी मारताना डोळ्यांत आनंदाश्रू दाटले. तो क्षण शब्दांत मांडणे आजही कठीण आहे.

आज आम्ही जे काही आहोत, ते साहित्यप्रेमी, कवी, मान्यवर, रसिक आणि शुभेच्छुक यांच्या प्रेमामुळेच. हा समान आमचा नसून शब्दांवर श्रद्धा ठेवणाऱ्या प्रत्येक साहित्यप्रेमीचा आहे.

साहित्य ही समाजाला संस्कार देणारी शक्ती आहे. शब्द हे केवळ अक्षरांचे समूह नसताना; ते माणसाच्या मनाला माणुसकीची ओळख करून देतात, विचारांना दिशा देतात आणि पिढ्यांपिढ्या संस्कृतीचे संवर्धन करतात. यापुढेही शब्दांची उपासना, साहित्याची जोपासना हा ध्यास अधिक जोमाने, अधिक व्यापकतेने आणि अधिक राहिलेल्या सर्व मान्यवरांचे, कवीबंधू-भगिनींचे, परीक्षकांचे, रसिकांचे आणि आमच्या प्रत्येक सहकाऱ्याचे आम्ही मनःपूर्वक आभार मानतो. आपले प्रेम, सहकार्य आणि आशीर्वाद असेच सदैव लाभोत, हीच नम्र अपेक्षा.

धन्यवाद!

हरिनाम - आत्म्याला पावन करणारे अमृत

देहाला स्वच्छ ठेवण्यासाठी रोज पाण्याची आंघोळ आवश्यक असते. शरीरावरील धूळ, मळ आणि थकवा पाण्याने दूर होतो. पण मनावर साचलेला अहंकार, मत्सर, लोभ, क्रोध, मोह आणि चिंता यांचा मळ कोणत्या पाण्याने धुवायचा? त्यासाठी एकच उपाय आहेहरिनामाची आंघोळ.

ज्या क्षणी ओठांवर प्रेमाने रामकृष्ण हरी, विठ्ठल विठ्ठल, श्रीराम जय राम जय जय राम किंवा ईश्वराचे कोणतेही नाम येते, त्या क्षणी मनाला एक विलक्षण शांतता लाभते. हरिनाम हा केवळ उच्चार नाही; तो आत्म्याला परमात्म्याशी जोडणारा दिव्य सेतू आहे. नामस्मरणाने मनातील अस्वस्थता विरघळते, विचार शुद्ध होतात आणि जीवनाला नवी दिशा मिळते. भक्ती ही केवळ बाह्य आडंबरात नसते. मोठमोठे विधी, दिखाऊ पूजा किंवा लोकांना दाखवण्यासाठी केलेली भक्ती परमेश्वराला प्रिय नसते. देवाला हवे असते ते निर्मळ मन, निष्कपट प्रेम आणि अखंड नामस्मरण. ज्या भक्ताच्या हृदयात प्रेम, दया, क्षमा आणि नम्रता असते, त्याच्याच ओठांवरील हरिनाम परमेश्वरापर्यंत पोहोचते.

संतानी नेहमी सतसंगाचे महत्त्व सांगितले. कारण सतसंग म्हणजे चांगल्या विचारांचा सहवास, संतवचनांचा सुगंध आणि हरिनामाचा अखंड गजर. सतसंगात राहिल्याने मन अंतर्मुख होते. स्वतःच्या चुका

(**पान ३ वरून**) दरवर्षी भविष्यकालीन तरतुदीसाठी काही रक्कम बाजुला ठेवली जात असे. सरकारी उद्योगधंदे अथवा आर्थिक व्यवहार यापासून होणारा फायदा सरकारी खाल्यात जमा होत असे. युध्दातील लुट सरकारी जमा होत असे. टांकसाळीचे उत्पन्न सरकारी मलकीचे असे.

आर्थिक हिताचे धोरण- छत्रपतींनी आर्थिक हिताचे धोरण राबवून बचतीच्या धोरणाला प्राधान्य दिले. मिऱ्यांच्या व्यापारासाठी प्रसिध्द असलेले बरसर बंदर ८५ पलावते व तीन मोठी जहाजे यांच्यासह हल्ला करून लुटले. ही संपत्ती स्वराज्यातील रयतेच्या कल्याणासाठी वापरली. स्वराज्यात सुयज्ञ अशी व्यापारी जहाजे होती. अरबस्थान, इराण अगदी मस्कत बरोबर व्यापार सुरू केलेला होता. स्वराज्याची सागरी जहाजे संपुर्ण आगरामध्ये संचार करत होती. मिठाच्या व्यापाराचे जाळे तर जगाभर पिंगलेले होते. नावळ, सुपारी या व्यापारात ही स्वतःची मत्केदारी निर्माण करून मोठ्या प्रमाणात आर्थिक हिा साधले.

फायनान्स मिनिसटर-स्वराज्याच्या केंद्रिय अधिकाऱ्याच्या नियंत्रणाखाली जिन्हयाच्या मुलकी

हरिनाम - आत्म्याला पावन करणारे अमृत

दिसू लागतात, अहंकार विरघळतो आणि आत्मज्ञानाची वाट खुली होते. बाहेर देव शोधण्यापेक्षा, अंतःकरणात त्याची अनुभूती घ्यायला मन तयार होते.जेव्हा जीव आणि शिव यांची भेट घडते, तेव्हा जीवनातील

रामचंद्र कवाडी

प्रत्येक क्षण प्रसन्न होतो. हरिनामाची गोडी लागली की संसार सोडावा लागत नाही; उलट संसार अधिक सुंदर, संयमी आणि आनंदी होतो.संकटे येतात, दुःख येते, परीक्षाही येतात; पण हरिनामाचा आधार असला की मन कधीच कोसळत नाही. कारण नाम हेच धैर्य, नाम हाच आधार आणि नाम हाच खरा जीवनसाथी असतो.लक्षात ठेवा...

देहाची आंघोळ शरीराला स्वच्छ करते; पण हरिनाम, हृदयात प्रेम, आचरणात नम्रता आणि जीवनात सत्संग असेल, तर प्रत्येक दिवस हा ईश्वराच्या कृपेचा उत्सव उरतो.संत म्हणतात

धन, मान, वैभव आणि कीर्ती क्षणभंगुर आहेत; पण हरिनामाचे धन कधीच कमी होत नाही. ज्याच्या ओठी नाम, त्याच्या हृदयी राम; आणि श्रेष्ठ दर्जाचा होता.स्वराज्यामध्ये दिमांड ड्राफ्टद्वारे आर्थिक व्यवहार करणे हे काळाच्या पुढेच पाऊल होते.

दुर्दृष्टीचे बचत धोरण-छत्रपतींचे वाणिज्य विषयक धोरण बचतीच्या बाबतीमध्ये केवढे दूरदृष्टीचे होते ते दिसून येते. महाराजांनी होन हे नाणे प्रचारात आणले व ते चलनपध्दतीचे परिमाण बनले. त्याच्याची राजधानी रायगडावरील नाणी पाहण्याची स्वाकाळ होती.छत्रपतींच्या कालखंडातील नाणे प्रकाराचा आढावा घेता आपणास असे दिसून येईल

की सोन्याचे होन, तांब्याची शिवराई व चांदीची लारी हे नाणे प्रकार दिसून येतात. स्वराज्याच्या बाहेरून येणाऱ्या मालावर जकात घेतली जात असे. मराठयांनी शत्रूच्या ताब्यातील प्रदेशात पैसा मिळविल्यास तो सरकारात जमा करावा लागत असे.छत्रपतींचे हे बचतीचे धोरण आज काटेकोरपणे राबविणे आवश्यक आहे. छत्रपतींच्या बचत विषयक धोरणामुळे स्वराज्याची आर्थिक भरभराट होत गेली. त्यांच्या या सक्षम अर्थनितीमुळे स्वराज्यातील रयतेचे जीवन सुखी झाले.त्यांना अनेक शत्रूबरोबर संघर्ष करावा लागला. शत्रूच्या स्वराज्यावर वारंवार स्वाऱ्या व मोहिमा होत असत. तरीही स्वराज्याची अर्थव्यवस्था शिलकी व स्वयंपूर्ण राहिली. छत्रपतींनीयोग्य नियोजनाव्दारे आर्थिक धोरणाची आखणी करून वाणिज्य धोरण सक्षम ठेविले. छत्रपतींचे स्वतंत्र असे बचत व्यवस्थापन आजही आपणास मार्गदर्शक आहे.

(उत्तरार्ध)

राष्ट्रीय आंदोलनाच्या काळात गांधी विचारांनी प्रेरित झालेल्या व्यक्तिमत्त्वांची संख्या खानदेशात फार मोठी होती.त्यातील रामेश्वर पोद्दार हे महत्त्वाचे नाव.गांधींप्रती आजीवन निष्ठा ठेवून सामान्यांकरिता, राष्ट्राकरीता जीवन समर्पित करणारे रामेश्वर पोद्दार हे आजही नव्या पिढीला प्रेरणा देत आहे. धुळे कारागृहात पूज्य विनोबा भावे, साने गुरुजी, जमनालाल बजाज यांच्याशी आलेला संबंध याच अनुषंगाने खान अब्दुल गफ्फार खान, महात्मा गांधी, गुलजारीलाल नंदा, पंडित नेहरू, कस्तुरबा गांधी, महादेवभाई देसाई यासारख्या महान व्यक्तींच्या सहवासात राहिले.

निस्सीम भक्त :-

मनाने रामेश्वरजी निस्सीम भक्त होते. ईश्वरावर त्यांची जेवढी श्रद्धा होती त्यापेक्षा बहुधा कांकणभर अधिक गांधी, विनोबा आणि शिवाजी आबांवर होती. देशभक्तीत आकंट बुडालेल्या रामेश्वरजींना पत्र लिहिणे हा एक मुख्य छंद होता. आपल्या वेळच्या बहुतेक सर्व श्रेष्ठ राजकीय- सामाजिक कार्यकर्त्यांशी त्यांचा परिचय होता. त्या सर्वांशी त्यांचा नित्य पत्र व्यवहार होत असे. केवळ धुळ्यातच नव्हे तर संपूर्ण खानदेशात इतक्या वेगवेगळ्या नेत्यांशी इतका निरंतर पत्रव्यवहार करणारी दुसरी कुणी व्यक्ती नसावी.

बापूजी, विनोबा, बाळकोबा, शिवाजीराव भावे, जमनादास बजाज, श्री मराठायण, मदासलाबेन,राजाजी, मोरारजी भाई, राजेंद्र प्रसाद ऋषभदास राका, श्रेयांस प्रसाद जैन, निर्मला देशपांडे ,दादा धर्माधिकारी, चंद्रशेखर धर्माधिकारी, ठाकूरदास बंग, कमलनयन बजाज इत्यादी राष्ट्रीय आंदोलनातील नेत्यांचा तो धामाधुमीचा काळ होता... राष्ट्रीय आंदोलनातील महापुरुषांची ही पत्रे होती. सर्व माणसे एफिकडे घरादारावर तुळशीपत्र ठेवून देशाचा संसार करण्यात मग्न होती,पण दुसरीकडे एखाद्या साध्या सुद्धा कार्यक्रत्यांच्या दैनंदिन जीवनातील अडचणी सोडविण्यासाठी तितक्यात तत्परतेने धावत होती. रामेश्वरजींनी लिहिलेली व त्यांना आलेली बहुतेक पत्रे खुद्द बापू-विनोबांच्या हस्ताक्षरातली आहेत. ही पत्रे म्हणजे खानदेशच्या संस्कृती व सामाजिक संपन्नतेच्या ठेवा

आहे. तत्कालीन समाज संस्कृतीच्या आरसा आहे. **खानदेश गोशाळा व महात्मा गांधी तत्वज्ञान मंदिराची स्थापना-** रामेश्वरजींची गांधी-विनोबांवर अतूट श्रद्धा होती. ती जीवनाच्या शेवटपर्यंत तशीच कायम राहिली. मुंबई आग्रा महामार्ग लगत मालेगाव रोडवरील जागेवर १९३५ मध्ये गांधीजींच्या मार्गदर्शनाखाली खानदेश गोसेवा श्रमांतर्गत 'खानदेश गोशाळे'ची स्थापना करण्यात आली, जी आजही पोद्दार कुटुंबातील वारसदार चांगल्या पद्धतीने चालवित आहेत. खानदेश गोशाळेच्या जागेतील काही भागाचा इ.स. १९४६ मध्ये महात्मा गांधी

विचार यावर आधारित विविध उपक्रम या ठिकाणी राबविले जातात. महात्मा गांधी आणि त्यांचे विचार, निष्ठा व प्रेमाचे प्रतीक असलेल्या या केंद्राच्या माध्यमातून महात्मा गांधी यांच्या विचारांचा प्रचार-प्रसार समाजातील विविध घटकांमध्ये आजही निरंतरपणे सुरू आहे.

धुळे कारागृह आणि गीताई

राष्ट्रीय आंदोलन, धुळे कारागृह आणि गीताई यांचा संबंध महत्त्वाचा राहिलेला आहे .गीताप्रवचनांप्रमाणे गीताईचा अवतार सुद्धा धुळे कारागृहातच झालेला आहे. १९३२-३३ सालात गीताईच्या प्रचारासाठी मुख्यतः श्री. शिवाजीराव

राष्ट्रीय योगदानात खानदेशातील स्वातंत्र्य सैनिकांचे योगदान

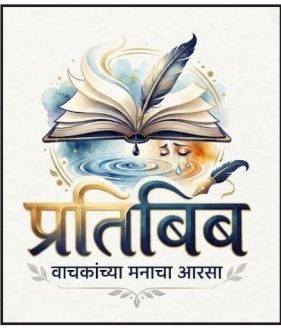
स्वातंत्र्य सैनिक रामेश्वर पोद्दार...

तत्वज्ञान मंदिर (सध्याचे महात्मा गांधी तत्वज्ञान केंद्र)या नावाने एक ट्रस्ट करण्यात आला. तेथे कस्तुरबा अभ्यास कुटीर आणि महादेवभाई भवन बांधण्यात आले. (१९४९) याच अभ्यास कुटीरात बसून श्री. शिवाजीराव भावे यांनी वि. का. राजवाडे यांच्या ज्ञानेश्वरी कोशाचे कार्य पार पाडले होते. महादेवभाईंचा मृत्यू इ.स. १९४२ ला पुणे येथे झाला. त्यांच्या स्मृतिप्रित्यर्थ देशातले पहिले भवन धुळ्याच्या या गांधी तत्वज्ञान मंदिरात उभे राहिले. 'कस्तुरबा अभ्यास कुटीर' ही कस्तुरबांची स्मृति आहे. महात्मा गांधी यांच्या तत्वज्ञानाचा अभ्यास, प्रचार- प्रसाराच्या या कार्याला गतिमानता यावी या हेतूने १९९५ मध्ये या केंद्राचे हस्तांतरण विद्यापीठाकडे करण्यात आले. गांधी तत्वज्ञान व

भावे यांनी सगळा महाराष्ट्र पायाखाली घातला. त्यांचे वास्तव्य धुळ्याला असायचे. धुळेकरांचा व शिवाजीराव आबांचा घनिष्ट संबंध पूर्वीपासूनच होता.

विनोबांचे वडील नरहर भावेंनी आपले सर्व आयुष्य एखाद्या तपस्वी ऋषी-मुनी प्रमाणे नितांत निपेक्षणे घालविले.वृद्धावस्थेत खूप आजारी पडल्यामुळे त्यांना शिवाजीरावांनी १९४७ साली बडोद्याहून धुळ्याला आणले. गोशाळेत त्यांनी काही दिवस काढले. वैद्यकीय उपचार सुरू होते. पण त्याचा फारसा उपयोग झाला नाही. २९ ऑक्टोबर १९४७ ला त्यांचा मृत्यू झाला. गांधी तत्वज्ञान मंदिराच्या आवारातच त्यांचा दाह संस्कार होऊन तेथे एक समाधी बांधण्यात आली. पुढे जाऊन शिवाजीराव भावेंचेही निधन धुळ्यात झाले याच परिसरात पिता-पुत्रांची समाधी स्थळे आहेत.

रामेश्वरजींना अनेक शारीरिक व्याधींनी सतत छळले. आयुष्याच्या अखेरीला त्यांना अंधत्व आले होते. त्याही स्थितीत त्यांचा लेखन, वाचनाचा उत्साह अखंडित होता.ते रोजची वर्तमानपत्रे, पुस्तके मासिके कुणा ना कुणाकडून वाचून घेत. 'भारत मंडळा'चे ते ट्रस्टी होते.'स्वतंत्र भारत' साप्ताहिकासाठी त्यांच्या लहान मोठ्या सूचना अगदी न चुकता प्राप्त होत असत. त्यांच्याशी ज्या अनेकदा गप्पागोष्टी होत त्यात त्यांच्या वाचन व चिंतनाबरोबर सरळ ऋजू व्यवहारिकताही झळकत असे. विचारवंतांनाही ते अगदी बारीक- बारीक माहिती विचारित. त्यांच्यातला जिज्ञासू शेवटपर्यंत जागृत होता. रामेश्वरजींच्या राष्ट्रीय आंदोलनातील या कार्यात खांद्याला खांदा लावून त्यांच्या सौभाग्यवती गंगुताई यांनी शेवटपर्यंत साथ दिली. ७ फेब्रुवारी १९८० ला रामेश्वरजींना वृद्धावस्थेमुळे मृत्यू आला.त्यांची समाधी ही गोशाळाच्या आवारातच आहे.

ग्रामदेवतेपासून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या सामाजिक चळवळीचा समृद्ध आलेख मांडत असताना डॉ. संजय ढोडरे हे डावे की उजवे ? अशी स्पष्ट भूमिका मात्र त्यांच्या लिखाणातून ते कधीच मांडत नाहीत, परंतु वस्तुनिष्ठ लिखाण करून वास्तववादी सांगण्याचा त्यांचा अट्टाहास मात्र असतो, हे लेख मालिकेतून प्रतिबिंबित होते. दैनिक आपला महाराष्ट्रच्या एकंदरीत लिखाणातून त्यांनी आपला लेखन प्रवास जनसामान्यांना समोर ठेवूनच केलेला आहे! त्यातल्या सूक्ष्म, वास्तवाच्या रेषा, अनुभव आणि अस्सल रिपोर्ताज मनाला मोहून टाकतो. डॉ.ढोडरे यांची लिखाण करण्याची वृत्ती- प्रवृत्ती -प्रेरणा, वांङ्मयीन सौंदर्य हे पूर्वाश्रमीच्या अनुभवाच्या पूर्वपीठिकाच्या परिप्रेक्ष्यात घडत आलेली आहे. आपल्या मातीशी कायम इमान राखण्याची त्यांची प्रवृत्ती ही मला मनस्वी भावलेली आहे !! डॉ. संजय ढोडरे यांनी आपल्या लिखाणाचा अखंड प्रवास तहय्यात सुरू राखावा... साहित्य लेखनाच्या प्रेरणा, प्रवृत्ती, प्रयोजन, अनुभव, अभिव्यक्ती प्रकटीकरण या गोष्टींचा मूल्यभाव आपण सतत प्राणपणानं जपावं एवढं सांगून मी थांबतो.

- आचार्य डॉ.पंडित घनश्याम थोरात, आजीवन सदस्य विश्व मराठी साहित्य परिषद, पुणे

खानदेशचे जिवंत दस्तऐवज..

‘माझा खानदेश’

प्रा.डॉ.संजय ढोडरे यांनी 'आपला महाराष्ट्र' दैनिकाच्या 'बहर' पुर्ववणीतून सुरू केलेली माझा खानदेश ही लेखमाला खानदेशवासीयांसाठी पर्वणीच ठरली आहे. खानदेश शब्द नेमका कुठून आला, खानदेश नामचर्चा, भौगोलिक रचना, राजकीय-ऐतिहासिक घडामोडी, सामाजिक-सांस्कृतिक ठेवा आणि साहित्य-कलेतील योगदान याचा त्यांनी घेतलेला परामर्श अतिशय अभ्यासपूर्ण आणि रसाळ आहे. विशेषतः सामाजिक, सांस्कृतिक, धार्मिक, आर्थिक, शैक्षणिक आणि समाज प्रबोधनाच्या क्षेत्रातील विस्मृतीत गेलेल्या घटना-स्थळांना त्यांनी नव्याने प्रकाशझोत दिला आहे. ही लेखमाला केवळ माहिती देणारी नसून खानदेशी माणसाच्या अस्मितेला जागवणारी आहे. अशा दर्जेदार लेखनामुळे तरुण पिढीला आपल्या मातीशी जोडण्यास मदत होते. 'बहर' पुर्वणी आणि डॉ. संजय ढोडरे यांचे मनःपूर्वक अभिनंदन... खानदेशच्या मातीतला सुगंध पुन्हा एकदा 'बहर' मधून दरवळला. लेख मालिकेतून खानदेश शब्द उत्पत्ती पासून आजच्या समाज प्रबोधनपार्यंतचा जो प्रवास मांडला आहे तो वाचनीय, मननीय, संग्राह्य आणि अभिमानास्पद आहे. ऐतिहासिक संदर्भ, भौगोलिक माहिती आणि सांस्कृतिक-शैक्षणिक ठेवा एकत्र येऊन ही लेखमाला खानदेशचा जिवंत एस्तऐवज बनली आहे. मायभूमी खानदेश... शब्द ऐकताच ऊर भरून येतो. डॉ. संजय ढोडरे यांनी 'बहर' मध्ये लिहिलेली लेखमाला वाचून वाटलं की आपण परत आपल्या खानदेशची भौगलिक परिक्रमाच करतो. खानदेश नावामागचा इतिहास, तापीचा काठ, अहीराणीची गोडी, क्रांतिकारकांचा त्याग, संतांची वाणी, या परिसरातील साहित्य यात्रा आणि साहित्य-कलेचा ठेवा... सगळं एका माळेत ओवलं आहे. ही फक्त लेखमाला नाही, ही आमच्या अस्मितेची गाथा आहे. खूप धन्यवाद सर आणि 'आपला महाराष्ट्र' टीम!.

प्रोफेसर.डॉ.अजित चव्हाण, शहादा

मातृभूमीशी नातं घट्ट करणारी लेख

मालिका... ‘माझा खानदेश’

दैनिक 'आपला महाराष्ट्र' मधील 'बहर' पुर्ववणीतील प्रोफेसर डॉ. संजय ढोडरे यांनी सुरू केलेली 'माझा खानदेश' लेख मालिका खानदेशाच्या इतिहास, संस्कृती, परंपरा, सामाजिक आणि भौगोलिक जीवनाचा अभ्यासपूर्ण लेखमालिका आहे. लेख मालिकेतील प्रत्येक लेखातून संशोधनाची खोली, वस्तुनिष्ठ मांडणी आणि मातृभूमीशी नातं घट्ट करणारी व खानदेशबद्दलची आत्मीयता अत्यंत प्रभावीपणे जाणवते. ही लेखमालिका वाचकांना खानदेशाचा समृद्ध वारसा नव्या दृष्टीने समजून घेण्यास प्रेरणा देते. खानदेशातील मुखपत्र असलेल्या 'आपला महाराष्ट्र' सारख्या लोकप्रिय दैनिकात अखंडितपणे वर्षभर एखाद्या विषयावर विविध अंगाने लिहून एखादी लेखमालिका दीर्घकाल सातत्याने सुरू ठेवून वाचकांच्या पसंतीस उतरणे... त्यासाठी लागणारा अभ्यास, संशोधन, चिंतन- वाचन, विषयांची निवड, लेखनातील सातत्य आणि त्यामागील परिश्रम किती मोठे असतात, याची मला जाणीव आहे. म्हणूनच 'माझा खानदेश' या लेखमालिकेमागील आपल्या परिश्रमांचे आणि 'खानदेशाविषयीच्या समर्पित योगदानाचे मूल्य अधिक प्रकर्षाने जाणवते. प्रो. डॉ.संजय ढोडरे यांचे अध्ययन, अध्यापन, संशोधन व विद्यापीठीय शिक्षण क्षेत्रातील अनुभव त्यांच्या लिखाणातून प्रकर्षाने जाणवतो. सातपुड्याच्या कुशीतील बोरद (तळोदा) सारख्या छोट्या गावातील आमच्या परिवारातील असलेल्या डॉ.संजय ढोडरे यांनी विद्यापीठ, शिक्षण-संशोधन व लेखन या क्षेत्रात गाठलेली उंची आमच्यासाठी अभिमान वाढविणारी आहे. त्यांच्या या अभिमानास्पद व उल्लेखनीय कार्यासाठी मनःपूर्वक अभिनंदन... शुभेच्छा...ही लेखमालिका भविष्यात ग्रंथरूपाने प्रकाशित होऊन संशोधक, विद्यार्थी आणि खानदेशप्रेमी वाचकांसाठी एक महत्त्वपूर्ण संदर्भ ग्रंथ ठरावी, ही मनःपूर्वक सदिच्छा -

- 'खानदेशी चिमटा'कार श्री.मिलिंद धोदरे, मुध्याध्यापक, तळोदा

वय... हळूहळू संपणारा बहर!

कळीचं फूल होतं, फूल बहरतं आणि मग एक दिवस फुलाच्या पाकळ्या अलगद गळायला लागतात. ना कसला आवाज होतो, ना कुठली चाहूल लागते. सगळं इतकं शांतपणे घडत असतं, की फुलाला स्वतःलाच आपण कधी कोमेजायला सुरुवात झाली हे कळतही नाही.

अगदी तसंच माणसाच्या वयाचं असतं. लहानपणी मोठं होण्याची घाई असते, तर तरुणपणी जग जिंकण्याची जिद्द आणि स्वप्नं असतात. आरशात स्वतःकडे पाहताना मन सुखावतं. चेहऱ्यावर तेज असतं, डोळ्यांत चमक असते, मन निरागस असतं आणि शरीरात अखंड वाहणारी सचेतन ऊर्जा असते; पण त्या वयात या बहुमोल देणगीची किंमत नसते; कारण तेव्हा माणूस जगण्यासाठी धावण्यात इतका गुंतलेला असतो, की स्वतःकडे पाहण्यालाच त्याला वेळ नसतो. घर, संसार, मुलं, नाती, जबाबदाऱ्या... या सगळ्यांसाठी धावताना स्वतःचं वय कधी हातातून निसटतं, हे त्यांचे त्यालाच कळतच नाही.

आणि एके दिवशी जुना अल्बम हातात येतो. पिवळसर झालेल्या फोटोमध्ये एक चेहरा हसत असतो. नितळ त्वचा, डोळ्यांत स्वप्नं, ओठांवर निरागस हसू... आणि आपण बऱ्याच वेळ त्या फोटोला स्पर्श करत राहतो. मनात एक विचित्र हुशूर दाटून येते. हे आपणच आहोत का ?

कारण, त्या फोटोतली व्यक्ती आणि आताचे आपण... यांच्यामध्ये फक्त वर्षांचं अंतर नसतं, तर आयुष्यभराच्या अनुभवांचा प्रवास उभा असतो. पूर्वी सहज हसणारं मन आता हसण्याआधी विचार करतं. पूर्वी छोट्या गोष्टींना आनंदून जाणारे डोळे आता नकळत ओलावतात. पूर्वी आरशात स्वतःला न्याहाळायला आवडायचं, आता मात्र आरशात दिसणारे बदल टाळावेसे

वाटतात. केसांमध्ये उतरलेली चांदी, चेहऱ्यावर उमटलेल्या प्रौढत्वाच्या आणि अनुभवाच्या रेषा आणि शरीराचा कमी होत जाणारा उत्साह... हे सगळं स्वीकारताना मन तुटत राहतं; कारण दुःख फक्त वय निघून गेल्याचं नसतं, तर त्यासोबत निघून गेलेल्या निरागसतेचं असतं. लहानसहान गोष्टींवरून खुश होणारं, कुणाच्याही शब्दांने लगेच दुखावणारं आणि लगेच पुन्हा फुलून येणारं ते आनंदी मन... आता कुठेतरी हरवलेलं असतं.

वय वाढतं तसा माणूस शहाणा होतो म्हणतात, पण खरं तर तो आता थकलेला असतो.

त्याला लोक ओळखायला येतात, स्वार्थ समजायला लागतो, नात्यांमधले बदल जाणवायला लागतात; आणि मग तो

स्वतःभोवती एक शांत भिंत उभी करतो. कधी कधी वाटतं, त्या जुन्या दिवसांत परत जाता आलं तर... पुन्हा एकदा आईच्या मांडीवर निवांतपणे डोकं ठेवून झोपावं, वडिलांचा आवाज ऐकावा, मैत्रिणींसोबत मनमुराद हसवं, पावसात भिजावं आणि आरशात दिसणाऱ्या स्वतःवर पुन्हा प्रेम करावं. पण काळ परत फिरत नाही. तो पुढे जातच राहतो, मागे आठवणींचा सुगंध ठेवून!

म्हणूनच कधी कधी शांत दुपारी जुने फोटो पाहताना मन भरून येतं. कारण त्या फोटोमध्ये फक्त चेहेरे नसतात, तर निघून गेलेलं वय असतं, निसटलेलं तारुण्य असतं आणि नकळत जगून घेतलेलं सुंदर दिवस असतात. मग मनाला एक गोष्ट खोलवर टोचत राहते त्या वेळी आपल्याकडे खूप काही होतं, पण त्याची जाणीव नव्हती; आता जाणीव आहे, पण ते दिवस नाहीत!

बहुतेक 'वय' म्हणजे हाच प्रवास असावा... जगता जगता स्वतःपासून थोडं थोडं दूर जाण्याचा आणि आठवणींमध्ये स्वतःला पुन्हा शोधत राहण्याचा!

चैतन्य आणि चिन्मयला उन्हाळ्याच्या सुट्ट्या लागल्या आणि घरात आनंदाचं एक वेगळंच वातावरण निर्माण झालं. सकाळपासूनच दोघांच्या चेहऱ्यावर उत्साह दिसत होता. शाळेची घाई नाही, गृहपाठाचं टेन्शन नाही आणि दिवसभर खेळण्याची मोकळीक लहान मुलांसाठी यापेक्षा मोठा आनंद दुसरा कोणता असणार? त्यांच्या आईच्या मनात बरेच दिवसांपासून एक विचार होता यावेळी मुलांना मामाच्या गावाला घेऊन जायचं.

मालपूर साक्रीपासून अवघ्या आठ किलोमीटरवर असलेलं छोटंसं पण मायेने भरलेलं गाव. गावात शिताच दिसणारी हिचवी झाडं, मोकळे रस्ते, शांत वातावरण आणि आपुलकीने बोलणारी माणसं गावाचं नाव ऐकताच चैतन्य तर आनंदाने उड्याच मारू लागला.

मी गावाला जाणार बाजारात जाणार मित्र बनवणार! असं म्हणत तो आधीपासूनच तयारी करू लागला. पण चिन्मयचं मात्र वेगळंच चाललं होतं. तो शांतपणे आजोबांच्या जवळ बसला होता. जेव्हा त्याला गावाला जायचं सांगितलं, तेव्हा तो हट्टाने म्हणाला, मी नाही जाणार मला आजोबांजवळच राहायचं, त्याच्या त्या निरागस शब्दांत आजोबांबद्दलचा जिऱ्हाळ दिसत होता. आजोबाही त्याला जवळ घेत म्हणाले,

जा रे दोन दिवस मजा करून ये. घरच्यांनी खूप समजावलं गावाला गेलं की किती मजा येते! नवीन मित्र मिळतात, बाजार पाहायला मिळतो, खूप खेळायला मिळतं. तरीही चिन्मय दोन दिवस आजोबांसोबतच राहिला. त्या दोन दिवसांत त्याने आजोबांसोबत गप्पा मारल्या, अंगणात बसून वेळ घालवला, त्यांच्या जवळ झोपला. त्याला त्या सहवासात एक वेगळीच सुरक्षितता वाटत होती. पण दुसरीकडे चैतन्य रोज फोनवरून गावातील गोष्टी सांगत होता. इथे खूप मजा आहे आम्ही बाहेर खेळतोय बाजारात गेलो होतो. हळूहळू चिन्मयच्या मनातही गावाबद्दल उत्सुकता निर्माण झाली आणि अखेर दोन दिवसांनी त्याने गावाला जाण्याचा निर्णय घेतला. मालपूरला पोहोचताच त्याचा चेहरा खुलून गेला. गावातील मोकळी हवा, गल्लीत धावणारी मुलं, घरासमोर बसलेली माणसं, अंगणातल्या गाथी-वासरं आणि प्रेमाने विचारपूस करणारे गावकरीक्षणातच तो त्या वातावरणात मिसळून गेला.

दोघे भाऊ आजोळच्या आजीसोबत कासाऱ्याच्या बाजाराला जात. त्या बाजारात गेल्यावर त्यांच्या आनंदाला पारावर उरत नसे. कुठे खेळणी, कुठे रंगीबेरंगी वस्तू, कुठे खाऊचं स्टॉल, तर कुठे गारगार आईस्क्रीम! आजी हे घेऊ का? आजी मला ते पाहिजे! असं म्हणत दोघेही लहान लहान हट्ट करत. आजीही प्रेमाने त्यांचे हट्ट पूर्ण करत असे. आईस्क्रीम खाताना त्यांच्या चेहऱ्यावर उमटणारा आनंद पाहून आजोळच्या चेहऱ्यावरील समाधान दिसत असे. रात्री मोबाईलवर बोलताना दोघे उत्साहाने सांगत, आम्ही आज

ओळखी ऐकताना मन भरून येत होतं. गावातल्या माणसांशी त्यांनी किती सहज नातं जोडून घेतलं होतं, हे त्यांच्या बोलण्यातून जाणवत होतं. योगायोगाने त्या दिवसांत अधिकमास सुरू असल्यामुळे आजोळच्या आजीने प्रेमाने चैतन्य आणि चिन्मयसाठी जेवणाचे सुंदर ताट, वाट्या, प्लस आणि डिश घेतल्या होत्या. मी पोहोचताच दोघेही आनंदाने उड्या मारत घरात गेले आणि त्या वस्तू घेऊन धावतच बाहेर आले.

हे बघा आजीने आम्हाला घेतलंय! असं म्हणत ते दोघेही कौतुकाने एकेक वस्तू दाखवत होते. त्यांच्या चेहऱ्यावरचा आनंद इतका निरागस आणि मनमोकळा होता की क्षणभर भरभर आनंदचं चैतन्य पसरल्यासारखं

सुट्ट्या, आजीसोबतचा बाजार, नवीन मित्र, गल्लीतले खेळ आणि त्या निरागस आठवणी मात्र त्यांच्या मनात कायमच्या जपल्या जातात. सदेश : आजोळच्या सुट्ट्या म्हणजे केवळ मौजमजा नसते; त्या मुलांना माणुसकी, आपुलकी, मैत्री आणि नाती जपण्याचे संस्कार देतात. गावातील साधेपणा आणि आजी-आजोबांच्या मायेच्या सहवासात बालपण समृद्ध होते. अशा आठवणींच पुढे आयुष्याची शिदोरी बसतात. म्हणूनच मुलांना निसर्ग, गव आणि नात्यांच्या उबेशी जोडून ठेवणं ही काळजी गरज आहे. कारण आजोळच्या मायेतील सुट्ट्या मुलांना केवळ आनंदच देत नाहीत, तर जीवन जगण्याची सुंदर कलाही शिकवतात.

पान १ वरून

विद्यार्थ्यांपुढे सरकार झुकले; शिक्षण मंत्री धर्मेंद्र

घेतलेल्या आक्रमक भूमिकेमुळे केंद्रीय शिक्षणमंत्री धर्मेंद्र प्रधान यांनी २५ जुलै २०२६ रोजी पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्याकडे आपला राजीनामा सोपवला.

धर्मेंद्र प्रधान यांनी प्रसिद्ध केलेल्या पत्रात नमूद केले की, देशातील तरुणांच्या भावनांचा मी आदर करतो. जंतर मंतर आणि देशात निर्माण झालेल्या परिस्थितीचा फायदा देशविरोधी शक्तींनी घेऊ नये आणि विद्यार्थ्यांचे भविष्य कायदेशीर कचाट्यात अडकू नये, म्हणून मी राजीनामा देत आहे.

विशेष म्हणजे, धर्मेंद्र प्रधान यांनी स्वतः १९९७ मध्ये विद्यार्थी दशेत असताना ओडिशात झालेल्या एका पेपर लीकविरोधात आंदोलन केले होते आणि त्यावेळी त्यांच्यावर लाठीचार्ज झाला होता. आज त्यांच्याच कार्यकाळात झालेल्या पेपरफुटीमुळे व विद्यार्थ्यांच्या आंदोलनामुळे त्यांना मंत्रिपद गमवावे लागले आहे.

राजीनामा पत्रात त्यांनी नमूद केले की, सरकारने या प्रकरणाची सीबीआय चौकशी सुरू केली असून, पारदर्शकेतेसाठी भविष्यात परीक्षा संपादनकार्धारित पद्धतीने घेण्याचा निर्णय घेतला आहे.

जेन झीने सरकारचा झिज्या उपटल्या

घुसण्यात आले होते. आंदोलक विद्यार्थ्यांवर पोलीस गुन्हे दाखल करण्यात आले आहेत. केंद्रीय गृहमंत्री अमित शाह यांनी अता स्पष्ट खुलासा करावा की, या निष्पाप विद्यार्थ्यांवरील गुन्हे मागे घेतले जाणार आहेत का? असा थेट सवाल त्यांनी उपस्थित केला.

सरकारची मस्ती जिरवली : राज ठाकरे

जेन झीने सरकारची मस्ती जिरवली आहे आणि त्यांच्या झिज्या उपटल्या आहेत, असे म्हणत मनसे अध्यक्ष राज ठाकरे यांनी आंदोलक तरुणांच्या पाठीशी ठामपणे उभे राहण्याचा निर्धार व्यक्त केला.दरम्यान, राज्यातील राजकीय घडामोडींवर बोलताना त्यांनी मुख्यमंत्र्यांवर निशाणा साधला. मुख्यमंत्री फडणवीस अचानक दिल्लीला का गेले, हे मला माहित नाही. त्याबाबतचा खुलासा त्यांनी स्वतःच करायला हवा, असा टोला राज ठाकरे यांनी लगावला.

उद्याचा मोर्चा निश्चित!

केंद्र सरकारच्या धोरणांविरोधात आणि विद्यार्थ्यांच्या प्रलंबित मागण्यांसाठी उद्याचा नियोजित मोर्चा वेळेवरच निघणार असल्याचे स्पष्ट करत दादर येथील ऐतिहासिक शिवाजी पार्कपासून ते सिड्ढिनायक मंदिरापर्यंत हा भव्य मोर्चा काढला जाणार असून, त्यात नागरिकांनी आणि तरुणांनी मोठ्या संख्येने सहभागी व्हावे, असे आग्रहही उद्भव ठाकरे यांनी केले.

राहुल गांधींच्या वक्तव्याच्या निषेधार्थ

अजित राजपूत, नागेश कोळी, दीपक भोई, उत्तम चौधरी, नितीन शैवाल, यतिश सोनवणे, चंद्रकांत पाटील, जयेश साळुंखे, लाला भाऊ, राजेश शिवदे यांच्यासह मोठ्या संख्येने भाजयुमोचे पदाधिकारी व कार्यकर्ते उपस्थित होते.

यावेळी भारतीय जनता युवा मोर्चाच्या पदाधिकाऱ्यांनी सांगितले की, भारतीय सैन्याचा गौरव आणि देशाची अस्मिता यांचा अपमान करणाऱ्या कोणत्याही वक्तव्याचा भारतीय जनता युवा मोर्चा लोकशाही मार्गाने तीव्र निषेध करत राहील. आंदोलनाची सांगता भारत माता की जय आणि वंदे मातरम् च्या घोषणांनी करण्यात आली.

नाशिक, पालघरला भूकंपाचे धक्के

नागरिकांनी अजिबात न घाबरता सतर्क राहावे आणि कोणत्याही अफवांवर विश्वास ठेवू नये, असे आवाहन प्रशासनाच्या वतीने करण्यात आले आहे.

धुंदलवाडीत ३.१ तीव्रतेचा धक्का

दुसरीकडे, पालघर मध्ये आज सकाळी दहा वाजून सत्तावन मिनिटांच्या सुमारास पुन्हा एकदा भूकंपाचा हादरा जाणवला. या हादऱ्याची तीव्रता तीन पूर्णांक एक रिश्टर स्केल इतकी नोंदविण्यात आली आहे. पालघरच्या डहाणू तालुक्यातील धुंदलवाडी कासा या परिसरात हा भूकंपाचा हादरा जाणवला. त्यामुळे नागरिकांमध्ये भीतीचे वातावरण निर्माण झाले आहे. पालघर जिल्ह्यात २०१८ पासून भूकंपाच्या धक्क्यांचे सत्र सुरूच असून आतापर्यंत तब्बल अडीच हजारांहून अधिक कमी-जास्त तीव्रतेचे भूकंपाचे हादरे या परिसरात बसले आहेत. सतत सुरू असलेल्या या भूकंपाच्या धक्क्यांमध्ये कोणतीही मोठी जीवितहानी झाली नसली तरी सुद्धा ग्रामीण भागातील घरांचे मोठ्या प्रपणावर नुकसान होत असल्याचे समोर आले आहे.

पालघर जिल्ह्याच्या डहाणू, तलासा या भागात आदिवासी पाड्यांवर कच्च्या बांधकामाची घरे असून या घरांच्या भिंतींना सतत बसणाऱ्या हादऱ्यांमुळे तडे जात आहेत. येथील हजारो घरे दोकदायक स्थितीत पोहचली आहेत. मागील तीन वर्षांपूर्वी या भागात देण्यात येणारी घरकुल देखील भूकंपरोधक दिली जातील, असे आश्वासन मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस आणि सरकारकडून देण्यात आले होते. मात्र प्रत्यक्षात त्याची कोणतीही अंमलबजावणी झाली नसून आता वारंवार बसणाऱ्या या धक्क्याफुळे पुन्हा एकदा येथील नागरिक भीतीच्या छायेखाली आहेत.

काँक्रोच जनता पार्टीच्या आंदोलनामुळे

मंत्रालयाकडून देण्यात आली आहे. पेपर लीकच्या घटना आणि त्यामुळे रद्द झालेल्या परीक्षा यामुळे सातत्याने वादात राहिली आहे. शिक्षण मंत्रालयाच अडचणीत आले आहे. पण, सरकार शिक्षण मंत्री धर्मेंद्र प्रधान यांचा राजीनामा घेण्याच्या मनस्थितीत नाही. त्यामुळे अधिकाऱ्यांची गच्छली होत असताना प्रधान यांना अभय देण्यात आल्याची चर्चा आहे.

एनटीए मध्ये रचनात्मक बदल होण्याची दाट शक्यता आहे. यंत्रणेच्या कार्यप्रणालीत व्यापक बदल केले जाणार आहेत. शिक्षण मंत्रालयाने दिलेल्या माहितीनुसार, ही कारवाई संस्थेच्या पुनर्रचनेच्या दिशेने एक महत्वाचे पाऊल आहे. परीक्षा प्रक्रिया अधिक पारदर्शक, विश्वासार्ह करण्याच्या हेतूने ही कारवाई करण्यात आली आहे.

नीटच्या नैराश्यातून आत्महत्या केलेल्या

सुधिर जाधव, संजय वराडे, चिंतामण ताकटे, किशोर वाळके, अमीन पटेल, आसीफ अन्सारी, हाशीम अन्सारी, प्रमोद सिसोदे, बानु शिरसाठ, कृष्णा ठाकूर, हरीचंद्र लोंढे, भिवसन अहिरे, मधुकर मरसाळे, मजहर खान, अरबाज शेख, सलमान मिर्झा, हेमंत देवरे, स्वप्निल पाटील यांच्यासह अनेक कार्यकर्ते सहभागी झाले.

कमी दाबाच्या पट्ट्यामुळे राज्यात जोरदार पाऊस

अतिमुसळधार पावसाचा इशारा हवामान विभागाने दिला. मुंबई, रतनागिरी, कोल्हापूर, सिंधुदुर्ग, कोल्हापूर घाटमाथ्यावर येलेो अलटं जारी करण्यात आला. राज्यात पुढील काही दिवसात पावसाचा प्रचंड जोर वाढणार आहे. हवामान विभागाच्या माहितीनुसार, उत्तर कोकणात काही ठिकाणी मुसळधार ते अति मुसळधार पाऊस आणि काही ठिकाणी अत्यंत मुसळधार पाऊस पडण्याची दाट शक्यता आहे. दक्षिण कोकण व गोवा आणि दक्षिण मध्य महाराष्ट्रातील घाट क्षेत्रांमध्ये तुळुक ठिकाणी मुसळधार ते अति मुसळधार पाऊस पडण्याची दाट शक्यता आहे.

अतिवृष्टीची नोंद का होतेय ?

दरम्यान, अल्प कालावधीत अनेक ठिकाणी अतिवृष्टीची नोंद होत आहे. यामागे अनेक कारणे असल्याचे तज्ज्ञांचे मत आहे. त्यात वातावरणातील बदल, मानसूच्या प्रणालींमधील बदल, एल-नीनो, ला-नीना यांसारख्या हवामान घटकांचा प्रभाव तसेच वाढते प्रदूषण यांचा समावेश असल्याचे भारतीय हवामान विभागाचे अधिकारी एस.डी. सानप यांनी सांगितले.

पावसामुळे खान्देश एक्सप्रेस आज रद्द

सध्या सुरळीत सुरू असून, प्रवाशांनी प्रवासापूर्वी आपल्या गाडीची अद्ययावत माहिती तपासूनच रेल्वे स्थानकावर यावे, असे आवाहन रेल्वे प्रशासनाने केले आहे.

धुळे, दि.२५- विशेष मतदार पुनर्निरीक्षण मोहिमेत नियुक्त करण्यात आलेले बीएलओ (बृथ लेव्हल अधिकारी) प्रत्यक्ष घरभेटी न देता काही ठिकाणी बसूनच मतदार नोंदणी व पडताळणीचे अर्ज भरून घेत असल्याचा आरोप करत, त्यामुळे हजारो पात्र मतदारांची नावे मतदार यादीतून वगळली जाण्याची भीती व्यक्त करत संविधान संरक्षण समिती, जिल्हा धुळे यांच्या वतीने संस्थेचे अध्यक्ष हरिश्चंद्र लोंढे यांच्या नेतृत्वात जिल्हाधिकारी तथा जिल्हा निवडणूक अधिकाऱ्यांना निवेदन देण्यात आले.

निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे की, निवडणूक आयोगाच्या मार्गदर्शक सूचनांनुसार बीएलओंनी प्रत्येक मतदाराच्या घरी जाऊन पडताळणी करणे आवश्यक आहे. मात्र अनेक ठिकाणी प्रत्यक्ष घरभेटी न देता राजकीय पक्षांच्या कार्यालयांमध्ये किंवा इतर ठिकाणी बसूनच अर्ज भरून घेतले जात असल्याची तक्रार नागरिकांकडून होत आहे. त्यामुळे अनेक पात्र मतदारांची नावे वगळली जाण्याची शक्यता

दोंडाईचा, दि.२५- हस्ती चॅरिटेबल ट्रस्ट संचलित हस्ती पब्लिक स्कूल व ज्यू कॉलेज, हस्ती वर्ल्ड स्कूल व हस्ती गुरुकुल दाऊल शिवार दोंडाईचा येथे आषाढी एकादशी निमित्त हस्ती ग्रुप ऑफ स्कूलचे चेअरमन कैलास जैन यांच्या मार्गदर्शनाखाली यशस्वी आयोजन करण्यात आले.

याबाबत सविस्तर वृत्त असे की हस्ती पब्लिक स्कूल चा २५ वर्षांच्या यशस्वी परंपरेनिमित्त वारकरी संत पालखी सोहळा साकारला. हस्ती वर्ल्ड स्कूलने इंटर हाऊस पालखी उत्सव स्पर्धा घेवली तर हस्ती गुरुकुल ने हॅप्पी इन्स्पायर पालखी सोहळाचे आयोजन केले. हस्ती स्कूलच्या मुख्य प्रवेशद्वारापाशी हस्ती पब्लिक स्कूलच्या प्राचार्या

बीएलओ घरभेटी देत नसल्याने

मतदारांची नावे वगळली जातील- लोंढे

निर्माण झाली असून, याकडे तातडीने लक्ष देण्याची मागणी करण्यात आली आहे. तसेच स्थलांतरित मतदारांची नावे योग्य पत्त्यावर समाविष्ट करण्याची प्रक्रिया प्रभावीपणे राबविण्यात यावी, अन्यथा शेकडो मतदार मतदानाच्या हक्कापासून वंचित राहतील, असेही निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे. यापूर्वीही १० मार्च २०२६ व २९ मे २०२६ रोजी याच विषयावर प्रशासनाला निवेदने देण्यात आली होती; मात्र अद्याप अपेक्षित कार्यवाही झालेली नसल्याचे समितीने म्हटले आहे. संविधान संरक्षण समितीने बीएलओंना नियमानुसार प्रत्यक्ष घरभेटी करूनच मतदार पडताळणी करण्याचे स्पष्ट निर्देश देण्याची तसेच संपूर्ण मतदार पुनर्निरीक्षण प्रक्रिया पारदर्शक व विश्वासार्ह पद्धतीने राबविण्याची मागणी प्रशासनाकडे केली आहे. निवेदन देताना संविधान संरक्षण समितीचे अध्यक्ष हरिश्चंद्र लोंढे, प्रा. बाबा हातेकर, डॉ.

हस्ती ग्रुप स्कूल येथे आषाढी एकादशी निमित्त वारकरी पालखी सोहळा संपन्न

रजिया दाऊदी ,हस्ती वर्ल्ड स्कूलचे प्राचार्य जीवन सपकाळे हस्ती गुरुकुल चे मुख्याध्यापक सदाशिव महाजन व प्रशासकीय अधिकारी रेखा गाडेकर यांनी रुक्मिणीच्या प्रतिकृतीचे विठ्ठल रुक्मिणीच्या वेशभूषेतील विद्यार्थ्यांचे पूजन करून पालखी उत्सवास सुरुवात केली. यावेळी समन्वयक मनोज ठाकूर,महेश डिगराळे, समन्वयिका समीमा बोहरी, स्वाती देवरे, ज्योती बोसे आदी उपस्थित होते.

हस्ती पब्लिक स्कूल ने वारकरी

निधन वार्ता

घनःश्याम भानगावकर

धुळे, दि.२५- शहरातील नाट्य आणि संगीत क्षेत्राशी निगडित असलेले ओरिएंटल इन्शुरन्स कंपनीचे शाखाधिकारी घनःश्याम पांडुरंग भानगावकर यांचे मुंबई येथे हिंदुजा हॉस्पिटलमध्ये निधन झाले. मृत्यू समयी ते ७० वर्षांचे होते. त्यांना चाळीसगाव रोड अभय कॉलनी येथे आणून त्यांची अंत्ययात्रा दि.२६ जुलै रोजी सकाळी दहा वाजता राहत्या घरापासून देवपूर एकविरा माता अमरधाम येथे काढण्यात येणार आहे. ते विजय भानगावकर यांचे लहान बंधू होत.

कंपनीचे शाखाधिकारी घनःश्याम पांडुरंग भानगावकर यांचे मुंबई येथे हिंदुजा हॉस्पिटलमध्ये निधन झाले. मृत्यू समयी ते ७० वर्षांचे होते. त्यांना चाळीसगाव रोड अभय कॉलनी येथे आणून त्यांची अंत्ययात्रा दि.२६ जुलै रोजी सकाळी दहा वाजता राहत्या घरापासून देवपूर एकविरा माता अमरधाम येथे काढण्यात येणार आहे. ते विजय भानगावकर यांचे लहान बंधू होत.

आषाढी एकादशीनिमित्त

श्रीरामरक्षा स्तोत्र पठण

धुळे, दि.२४- आग्रा रोडवरील श्रीराम मंदिर व योगविद्यावर्धिनी संस्था यांच्या संयुक्त विद्यमाने आषाढी एकादशी निमित्त दि.२६ जुलै रोजी सायंकाळी पाच वाजता श्रीराम रक्षा स्तोत्र पाठ होणार आहेत.

श्रीरामरक्षा स्तोत्र पठणाचा जास्तीत जास्त भाविकांनी या संधीचा लाभ घ्यावा व आपली सेवा श्रीरामाच्या चरणी रूजु करावी. उपस्थितीचे आवाहन अभय नाशिककर, प्रतिभा नेवे, रंजना नेवे यांनी केले आहे.

मैदानावर वारकरी संत जीवना आधारित नाटिका सादर करण्यात आली. दरम्यान राजा पंढरीचा व रघुमाई रघुमाई गीतांवर सामूहिक नृत्य सादर करण्यात आले. रघुमाई रघुमाई, कानडा राजा पंढरीचा, पांडुरंगा तुला माझी आण अशी सामूहिक गीते सादर करण्यात आली. यावेळी हस्ती स्कूलच्या २५ व्या रीच्य महोत्सव निमित्त विद्यार्थ्यांच्या मानवी साखळीने विठ्ठल विठ्ठल टिळा प्रतिकृती साकारली. याकरिता कलाशिक्षक राहुल भाभरे व क्रीडा शिक्षक यांनी परिश्रम घेतले.

पाहिजेत

कापड दुकानासाठी खालील जागा भरणे आहे.

सेल्समन -३

हेल्पर - २

समक्ष येऊन भेटा

बेबीज वर्ल्ड

ग.नं.२, नानक हार्डवेअर, धुळे

9850835999

भाड्याने देणे आहे

जयहिंद सिनियर कॉलेज जवळील पेन्ट हाऊस देणे आहे. 3 BHK शासकीय, निमशासकीय अधिकारी वर्गासाठी

भुपेंद्र रनमळे

8149310000

पाहिजेत

स्कूल युनिफॉर्मच्या शोरूम करिता मुले/मुली पाहिजेत

शिक्षण : १०वी/१२वी/पदवीधर (कॉम्प्युटर नॉलेज आवश्यक)

CLEVER KEN FACTORY OUTLET

दु.नं. ९९,एस.ए. मिशन कॉम्प्लेक्स,जयहिंद सिनिअर कॉलेजच्या बाजूला, देवपूर, धुळे

मो. **9987706455,9923597722**

पाहिजेत

- नर्स (ANM GNM)
- R.M.O
- रिसेप्शनिस्ट
- B.Sc.ऑट्रोमेट्रीस्ट

संपर्क

यशोवर्ध हॉस्पिटल व नेत्रालय

दत्त मंदीर देवपूर, धुळे

मो. ८३९२४९३८६

दुकान विकणे आहे

शॉप नं. ९९

फॉरचुन प्लाझा

संतोषी माता चौक ओस्वाल बोर्डिंग शेजारी, अप्पर ग्राउंड फ्लोअर

-: संपर्क :-

8806950799

मुक्तांगण शैक्ष.संकुलतर्फे भव्य दिंडी भदाणे दाम्पत्याने नोंदवला सहभाग

धुळे, दि.२५- धुळे तालुक्यातील बोरकुंड येथील इंदुबाई भदाणे प्रतिष्ठान संचलित मुक्तांगण शैक्षणिक संकुलात भव्य दिंडी काढण्यात आली. आषाढी एकादशीनिमित्त आयोजित ही दिंडी टाळ- मृदुंगाच्या गजरात फिरविण्यात आली. यावेळी विविध मान्यवर उपस्थित होते.

विद्यार्थ्यांमधील विविध कलागुणांना वाव मिळावा, त्यांना सण-उत्सवाचे महत्त्व कळावे तसेच विद्यार्थ्यांतील धार्मिक भावना वृद्धिंगत व्हाव्यात या उदात्त हेतूने मुक्तांगण शैक्षणिक संकुलातर्फे विविध उपक्रम राबविले जातात. यातच आषाढी एकादशी निमित्ताने बोरकुंड गावात दिंडीचे आयोजन करण्यात आले होते. या दिंडीत विद्यार्थ्यांनी आपल्या कलागुणांचे दर्शन घडवले. विद्यार्थ्यांनी लेझीम च्या साहाय्याने नृत्य केले तर काहींनी ध्वजनृत्य केले केले. काहींनी

टाळच्या गजरात ठेका धरला. यावेळी वेगवेगळे मानवी मनोरेही बनवले. टाळ, मृदंगाच्या गजरात अवघा बोरकुंड परिसर दुमदुमून निघाला. काही विद्यार्थ्यांनी विठ्ठल रुक्मिणी तसेच संत ज्ञानेश्वर, संत तुकाराम, संत एकनाथ अशा वेगवेगळ्या संतांच्या वेशभूषा परिधान करून आपले कलागुण सादर केले.

या दिंडीत संस्थेचे अध्यक्ष बाळासाहेब भदाणे व संस्थेच्या सचिव शालिनी भदाणे यांनी देखील सहभाग घेतला. तसेच कलागुण सादर करणाऱ्या विद्यार्थ्यांचे कौतुक केले. सर्व विद्यार्थ्यांना केळी व चिकी प्रसादाने वाटप करून कार्यक्रमाची सांगता झाली. दरम्यान इंदुबाई भदाणे प्रतिष्ठानचे अध्यक्ष बाळासाहेब भदाणे, सचिव तथा माजी जि.प.सदस्या शालिनी बाळासाहेब भदाणे यांनी परिसरातील श्री.विठ्ठल रुक्ममाई मंदिरात महापूजा व महाआरती करून देवाकडे, शेतकरी बांधवांना सुख समृद्धी लाभ दे असे साकडे घातले.

डी. पी. इंजिनिअर्स

Invented for life

सुप्रसिद्ध बॉश कंपनीचे

वायपर ब्लेड्स

— 58 वर्षांची विश्वसनीय सेवा... —

डी. पी. इंजिनिअर्स

अधिकृत बॉश डिझेल सर्व्हिस - A.7 उद्योग नगर, मुंबई आग्रा रोड, धुव हौडा शोरूमच्या बाजूला, धुळे

Cell: 94030 88893 / 94222 89693

पाहिजेत

टायपिस्ट म्हणून मुलगा/ मुलगी पाहिजेत. इच्छुकानी सायंकाळी ६ वाजता समक्ष भेटावे.

अनुभवी व्यक्तीस प्राधान्य

श्रीविनायक डायग्नोस्टीक सेंटर

हॉटेल गणपती पॅलेस समोर, मालेगाव रोड, धुळे

डिटीपी ऑपरेटर पाहिजेत

इनडिझाईनमधे काम करू शकणारा डिटीपी ऑपरेटर चांगल्या पगारावर नेमणे आहे.

-: संपर्क :-

दै.आपला महाराष्ट्र

9422286496

आकर्षक फॅन्स मॉडेलसह बचत ही ...

atomberg

"Why not?"

वया आप जाणते हैं

इंडवशन मोटर के बजाय वीएलटीसी मोटर बेहतर क्यों हैं ?

इंडवशन मोटर वह मोटर हैं, जिसका अब तक आप इस्तेमाल करते आए हैं. इसमें 75 वॉट बिजली की खपत होती हैं.

एलम्बर्ग पंखे वीएलटीसी मोटर से चलते हैं. इनमें बिजली की खपत 35 वॉट होती हैं. इनसे हर साल ₹1500 तक की बचत होती हैं.

इसका मतलब यह है की हमारे पंखे 3* साल में फ्री हो जाते हैं.

ये इवर्ट बैटरी पर 3x तक ज्यादा चलते हैं.

इनमें रेग्युलेटर की जरूरत नहीं होती हैं !

59 वर्षांपासून आपल्या सेवेत...

श्री महावीर इलेक्ट्रीक अँड टी.व्ही.

District Distributor

श्रीराम मंदिराजवळ, फुलवाला चौक, आग्रा रोड, धुळे

फोन: 229162, 235763